● *Hasan Celal Güzel'in her söylediği ters etki yapıyor.*

Bakan'ı Susturun!

11 Şubat-Güzel "Cici çocuklar istemiyoruz" dedi.
24 Şubat-Rektörlüğe verdikleri dilekçenin cevabını almak isteyen öğrencilere, polis silah çekti, havaya ateş etti.
28 Şubat-Güzel, "Öğrencilerin depolitize olmasına karşıyım. Bana yardım edin, Dernekler Kanunu, Yüksek Öğretim Kanunu, Anayasayı değiştirelim" dedi.
28 Şubat Yıldız Üniversitesi'nde polisin silah kullanmasını protesto eden bine yakın öğrenciyi, polis cop kullanarak dağıttı. 110 öğrenci gözaltına alındı.

MEB Hasan Celal Güzel konuşuyor, olan bize oluyor.

Haberi 9. Sayfada

sözhakkı

ONBEŞ GÜNLÜK • GENÇLİK GAZETESİ

14 MART 1989 — 1000 TL KDV dahil

YARIŞMA

Birinciye, 250.000 TL.
İkinciye 100.000 TL.
Üçüncüye 50.000 TL.

VERİYORUZ.

Ayrıntılı bilgi
3. sayfamızda

ÇAĞDAŞ TUTUM

Diyarbakır'da öğrenciler, öğretmenleri ile birlikte, sorunlarını tartıştılar.

● Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği'nin Fakülte yönetimiyle kurduğu diyalog sonucu gerçekleşen toplantıda, uzun bir süredir varolan kopukluk nedeniyle biriken sorunlar ve istemler konuşmanın ağırlıklı bölümünü işgal ediyordu.

Haberi 3. Sayfada

Dicle Üniversitesi'ndeki forumdan bir görünüş.

● Görüştüğümüz üniversiteliler adaylara soruyor:

'YEREL YÖNETİMLERİN NERESİNDEYİZ?'

Vaat olmaktan ileri gidecekse güzel. Ama bir şeyler yapılacağına inanmıyorum.

● Öğrencilerin belediye başkan adaylarından istemleri: Ücretsiz ulaşım, belediye öğrenci pansiyonları, kiralık ev bulmada rehberlik hizmeti, sinema ve tiyatrolarda indirim, spor alanları ve kültür hizmetleri.

● Belediye Başkan adaylarından gençlere ortak öğüt: "Siyaseti sevimsiz görmeyin."

● Doç. dr. Olcay Tunay: Yerel yönetimler gençliğe ne kadar ilgi gösterirse, gençlikte yerel yönetimlere o kadar ilgi gösterir.

Haberi 8. Sayfada

Kültürsüzleşmeye Öğrencilerden yanıt:

1. EDEBİYAT ŞENLİĞİ

● İstanbul Üniversitesi Edebiyat Kulübü öğrencilerinin düzenlediği Birinci Edebiyat Şenliği yapıldı.

Haberi 11. Sayfada

Çemberlitaş Kız Öğrenci Yurdundaki kızlara yönelik iftira kampanyası bitmeyecek mi?

'Müdire bile bizi suçluyor'

Haberi 6. Sayfada

İÇİNDEKİLER

SÖZHAKKI'NDAN

Yeniden Merhaba,

İki aylık bir aradan sonra tekrar birlikteyiz. Nasıl oldu da iki ayı ayrı ayrı geçirdik diye düşündüğümüzde finaller, bütünlemeler ve yarıyıl tatili ile demek yerinde olacak. Çünkü **Sözhakkı**'nın genç bir gazete olması gibi biz çalışanları, muhabirleri, dağıtanları ve okuyanları da gençleriz. Öğrencileriz. Akademik takvim bizi bir bütün olarak doğrudan etkiliyor. Tekrar birlikte olmamızı engelleyen çıkışımızdaki gecikmenin ilk nedeni 'okul'dur.

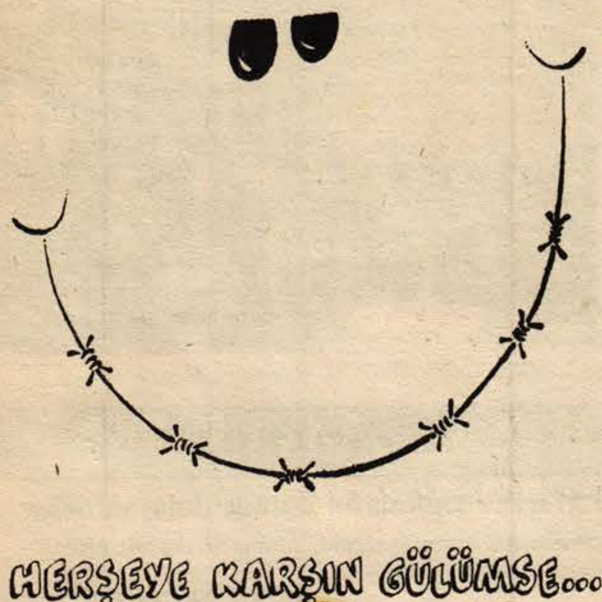
İkinci nedene gelince doğrudan söyleyelim; para sorunu. **Sözhakkı**'nı çıkartmaya karar verdiğimizde sınırlı mali olanakla yola koyulduk. Satışların yaratacağı birikime dayanarak sonraki sayıların çıkışını hedefledik. İçinde yaşadığımız koşulları biliyorduk. Sırtımızı güçlü bir finans kaynağına dayamayı ise hiç düşünmedik. Nedeni çok açık. **Sözhakkı**'nın, gençliğin sözünü özgürce söylediği kürsülerden biri olmasını istiyortuk. Herhangi bir kısıtlama yada sınırlamaya dayanamazdık. O zaman gecikmeleri göze alacaktık. Aldık.

Tüm bunları söyledikten sonra iki sorunun uyanmaya başladığını görür gibiyiz. **Sözhakkı** okulların kapalı olduğu dönemlerde yayınına ara mı verecek. **Sözhakkı** sürekliliğini sağlayacak mali olanaklar yaratamazsa yaşamını kendi elleri ile sona mı erdirecek. Son sorudan başlayarak yanıtlarsak ilk söyleyeceğimiz **Sözhakkı**'nı çıkartırken tek dayanağımız gençliğin coşkusu, enerjisi ve yaratıcılığı oldu. Bitip tükenmek bilmez bir kaynaktan beslenmek geleceğe karamsar bakmamızı engelliyor. Yeter ki kaynağa ulaşabilelim. Gençliğin SÖZHAKKI'nı savunan, kendi yaşamına ve geleceğine sahip çıkan gençlerin sözünü sakınmadan söyleyebildiği bir yayına sahip olduğunu iletebilelim.

İlk soruya gelince, okul yaşamının iniş ve çıkışları olsa da gençliğin dinamizminde bir değişiklik, bir yokoluş yaşanmıyor. Finaller, bütünlemeler ve yarıyıl tatili döneminde elimize ulaşan haberlere baktığımızda yanılmadığımızı görüyoruz. Belki anfilerde değil ama sergi salonlarında, kulüplerde, müzik konserlerinde gençliğin yaratıcılığı ve hareketliliği ortaya çıkıyordu. Bu sayımızda bize ulaşan tüm haberleri kullanamadık. Ancak herbiri öğrenci yaşamının bir boyutunu ortaya çıkarıyordu. Öğrenci gençliğin canlılığını yansıtıyordu.

İşte tamda bu noktada gençliğin söyleyecek sözü oldukça gençlikten yana olarak tavrını belirleyen **Sözhakkı**'nın sürekliliğini yine gençliğin kendi yaratıcılığı ve girişimciliğiyle sağlayacağına inanıyoruz. Gençlik ve hareket varolduğu sürece gençliğin sözü de varlığını sürdürecektir.

Sevgi ve dostlukla,

OKUYUCU MEKTUPLARI

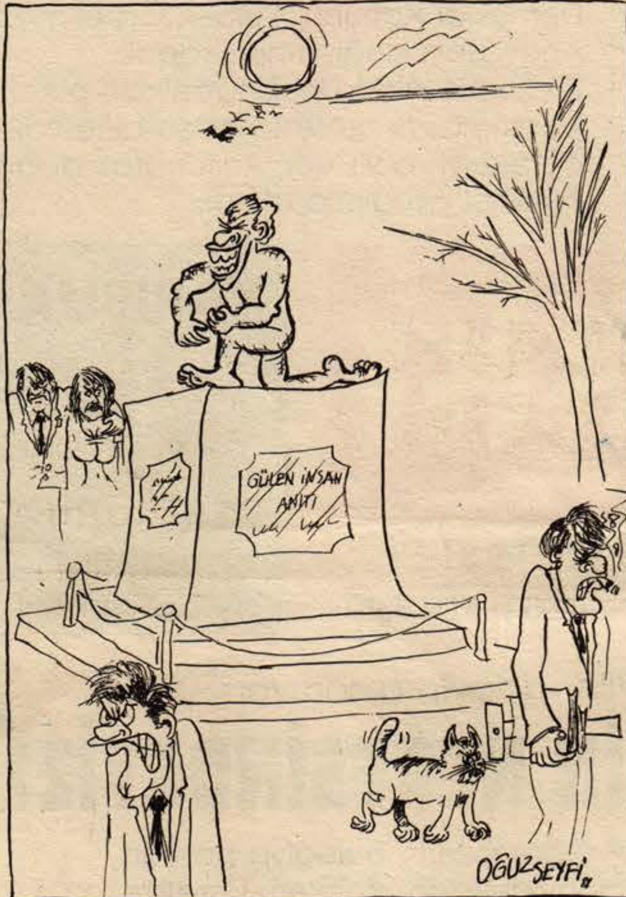

FARKLI SORUNLARA DA YER VERİLMELİDİR!

.... Öğrenci gençliğin farklı kesimlerine özgü sorunlara da yer verilmelidir. Bir gazete olması doğal olarak haber yönünün ağırlıklı olmasını gerektirecektir. Ancak bu tüm sayfaların haber ya da haber nitelikli -farklı yaklaşımlar, çözümler getirmeyen- yazılarla doldurulmasını gerektirmez.

Biçim açısından ise konuların içeriğine bağlı olarak daha çarpıcı başlıklar, vurgulayıcı görüntüler, yazı sütunlarının biçimi vs. ilgi çekici elemanlar olarak kullanılabilir. Yazıların okuyucu tarafından anlaşılabilir olması değerlendirmede esas olmalı, ancak, farklı türde yazılar için aynı kriterler kullanılmamalıdır. Bu çerçeve içinde bir yazıyı gazetede yayımlama kararı yazının içeriğine -çok seslilik, farklı yaklaşımlar- bağlı olacaktır.

ANKARA'DAN AYSEL

GAZETEMİZ GENÇLİKLE BİRLİKTE OLMALIDIR

Kalemi elime alınca, önce, gazetenin iyi bulduğum yanlarını biryazıyım dedim. Sonra düşünmeye başladım. Bayağı duraladım. Daha önce bu yönünü çok az düşünmüştüm. İyi yanına işaret edecek o kadar az yeri var ki, Gazete'nin... Bu yöntem tutmadı. İsterseniz genelden özele giderek teke doğru ilerleyelim.

Söz Hakkı gençliğin önünde mi, gerisinde mi yoksa gençlikle birlikte mi olmalıdır? Kanımızca gazetemiz gençlikle birlikte olmalıdır. Gençlik hangi konularla ne oranda ilgileniyorsa Sözhakkı da o konuları o oranda işlemelidir.

Peki gazetenin biçimi nasıl olmalıdır? Bu soruyu, ancak gençliğin şu anda içinde bulundukları durumdan hareket ederek yanıt getirebiliriz. Sadece bir açıdan, okuma alışkanlığı açısından, yaklaşalım. Günümüzde gençliğin büyük bir kısmı gazete, kitap, dergi okumuyor, okuyamıyor. Bu nedenle ve gazeteyi çekici kılabilmek için "daha çok görsellik daha az yazı" ilkesinden vazgeçilmemelidir.

Gençliğin eğilim duyduğu bir alan da şiirdir. Gençlik sanat dalları arasında en çok şiire ilgi duyuyor. Sılayı, ailesini özler şiir yazar ya da okur, âşık olur şiir yazar ya da okur, arkadaşıyla kavga eder şiir yazar ya da okur... Elbette insanlar, hele gençlik, yazdıklarını sergilemek de isterler. Size gelen şiirleri yayınlarsanız çok şey kazanırsınız ama ne kaybedersiniz?

Sosyal bir insan "na'par" günlük yaşamında? Spor, müzik, sinema, şiir, felsefe, ekonomi, politika, radyasyon, işkence, gazete, dergi vs. her şeyle ilgilenir. Bira içer, türkü söyler, gezer tartışır, bir sürü şey yapar. Bunun için Gazete'miz gençlerin ilgi duydukları hiçbir alana yabancı olmamalıdır.

ESKİŞEHİR'DEN BİR ÖĞRENCİ

İKİNCİ SAYI BİRİNCİYE GÖRE OLDUKÇA İYİ

Söz Hakkı ile iki sayıdır tanışıyoruz. İlk sayı için benim de eleştirilerim vardı. İkinci sayı ise birinciye göre oldukça iyi. Benim yine de sizlere önerim olacak.

Her fakültenin ya da yüksek okulun kendine özgü sorunları olduğunu biliyoruz. Hatta çoğu fakülte ve ya yüksek okulu tanıyan bile yok. Örneğin bizim Adalet Yüksek Okulları'nı Türkiye'de çok az insan tanıyor. Çoğu üniversite ve liselilerin böyle bir okuldan haberleri olduğunu da sanmıyorum. Bundan sonraki sayılarınızda (her sayıda) bir fakülte ya da yüksek okul tanıtılır ve bu amaçla da o okulların öğrencileriyle röportajlar yapılırsa olumlu sonuçlar doğacağı kanısındayım. Ayrıca bu çalışma gazeteye olan ilgiyi de arttıracaktır.

Çalışmalarınızda başarılar. Her sayının bir öncekinden daha iyi olması dileğiyle.

A. TAYFUN ÇUHADAR
Dokuz Eylül Üniversitesi
Adalet Yüksek Okulu

HANİ BENİM GENÇLİĞİM NEREDE?...

Okuyucun olarak seni eleştirmek en doğal hakkım olsa gerek.

... Ayrıca sayfa düzeni artık rayına oturmalı. Okuyucu sayfası artırılmalı, sanat - kültür - edebiyat sayfalarına daha düzenli yer verilmeli, dahası bir bulmaca köşesi olmalı.

Bakın siz ilgililere Sözhakkı'yla ilgili bir eleştiriyi de yazayım. Gazeteyi okumaları için, arkadaşlara verdim. Sonra nasıl bulduklarını sordum. Onlarda; TV'deki gençler için müzik programı gibi, dediler.

3. sayıda bulaşmak umuduyla.

Şafak - Diyarbakır

sözhakkı
Gülsu Yayıncılık Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Yönetmeni: **Sultan Altun**
Genel Yayın Yönetmeni: **Nezih Kazankaya**
Yönetim ve Yazışma Adresi: **Mesihpaşa Cad. No: 5 Kat: 4 Laleli/İST.**

Mali ve İdari İşler Danışmanı: **Haluk Sarptunalı**
İstihbarat Servisi: **Tayfun Sever** Liseliler: Özgür Doğu
İnceleme ve Araştırma: **Zekeriya Aytemur**
Kültür: **Tamer Baran** Teknik İşler: **Hüseyin Yoldaş**
Dağıtım: **Yaygın Dağıtım**
Abone Bedeli: **6 Aylık 10 Bin-Yıllık 20 Bin**
Sultan Altun: Türk Ticaret Bankası Aksaray Şubesi
Hesap No: 111-129[illegible]

Ankara Büro:
Ataç Bir Sok. No: 39/1 Kolej/Ankara
İzmir Büro:
Cemal Sümer: Mithatpaşa Cad. No: 462 Çatı Kat Konak/İZMİR
Eskişehir Büro:
İstiklâl Mah. Adalar Sok. No: 1 Ege İş Hanı No: 18

Dizgi: **GRAFBAS** Film: **Klasik Ajans** Baskı: **Son Havadis Veb Ofset Tesisleri.**

ÖRNEK BİR TUTUM

forum, **'en kısa zamanda yenisinin yapılacağı'** vaadiyle sonuçlandı.

●Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi yöneticilerinin ve Fakülte Öğrenci Derneği'nin çabalarıyla düzenlenen forumda öğrenciler fakültede yaşamın düzenlenmesine ilişkin görüşlerini dile getirdiler.

Öğrenci ve Öğretim Üyeleri El Ele

"Okuduğumuz bina çökme tehlikesiyle karşı karşıya. Yeni fakültenin inşaatı hızlandırılsın."

"Fotokopi çektirmek için okul dışına çıkmamıza gerek yok. Bir fotokopi makinası alınsın fakülteye."

"Şu dersliklerin ısınması problemi halledilse derse katılım artar. Soğuk, insanları dersten kaçırıyor."

"Yemek türleri arttırılıp, öğrenciye istediği çeşitleri alması imkânı tanınamaz mı?.."

Gençler tartışıyorlardı. Kimi, hiç kimsenin üzerine düşünmediği bir konuda söyledikleriyle ilgi topluyor, kimiyse herkesin yaşadığı ama ifade edemediği ortak sıkıntılara parmak basıyordu. Fakültenin en büyük anfisini dolduran Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencileri, **hocalarıyla birlikte, onların isteği üzerine** fakültelerinin sorunlarını konuşuyorlardı. Bir kısmı ayakta kalan 200 kadar öğrenci, yöneticilerle canlı, sıcak bir diyalog ortamında sorunlarını tartışıyordu. 1.5 saat süren forumda pek çok öğrenci ve öğretim üyesi, görüş bildirdi, söz aldı.

Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği (DÜHFÖD)nin fakülte yönetimiyle kurduğu diyalog sonucu gerçekleşen toplantıda uzun bir süredir var olan kopukluk nedeniyle biriken sorunlar, istemler konuşmaların ağırlıklı bölümünü işgal ediyordu. Forumun canlı, sıcak bir ortamda gelişmesinin bir nedeni de dile getirilen sorunların ve çözüm önerilerinin çeşitliliğiydi.

Forumun sonunda, "bu tür toplantıların devamının gelmesini diliyoruz" diyen bir öğrenciye Dekan Yardımcısı Doç. Dr. İbrahim Kabaoğlu "bizce de bu tür toplantıların sürmesinde bir sakınca yoktur. En kısa zamanda devamını sağlayacağız" karşılığını veriyordu.

Doç.Dr. İbrahim Kabaoğlu

Üniversite hayaliyle liseyi bitirenler:

NE UMDUK, NE BULDUK?

Sözhakkı/Liseliler Servisi

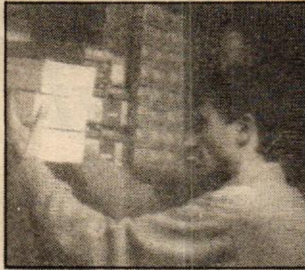
Ülkemizde, sayıları 3600'e varan liselerde okuyan 1.200.000 liseli arasından, sadece 600.000'i ÖSYM barajını aşarak üniversitelere girebilmekte. Geri kalan yüzbinler; kasap, elektrikçi, matbaacı, ev hanımı ve pazarlamacı olarak aramıza katılmakta.

Bu gün ülkemizdeki liselerin toplam sayısı yaklaşık 3600. Liselerimizde okuyan öğrenci sayısı ise 1.200.000. Her yıl ÖSYM barajını aşıp üniversiteye giren öğrenci sayısı da 600.000'e yaklaşıyor. Başka bir anlatımla her yıl yüzbinlerce lise mezunu, üniversitelere giremeyip açıkta kalmakta.

Bu demektir ki, ülkemiz nüfusu her yıl yüzbinlerce lise mezunu, kasap, elektrikçi, matbaacı, ev hanımı, pazarlamacı olarak aktif yaşamın içine kabul etmekte.

Toplum içine kabul edilen yüzbinler, nasıl yaşar? Ne yapar? Hangi işlerle uğraşır? 11 yıl aralıksız "eğitim" görmüş bu insanlar bugünkü yaşamlarında liselerden aldıkları eğitimden ne kadar yararlanıyorlar? Karşılaştıkları sorunlara çözümler getirirken lise eğitiminin genel hatlarından faydalanıyorlar mı?

Biz bu sorunlar yumağından uzak kalmak istemedik. Sorulara açık yanıtlar verebilecek lise mezunu olup, değişik meslek gruplarının içinde yer alan arkadaşlarımızla görüştük. Görüşmelerimizin, ülkemizde eğitim ve yaşam arasındaki bağlantıyı yeterince açığa çıkaracağına inanıyoruz.

Lise mezunu olan ve halen **kasaplık** yapan, Gürsel Altuncevahir **"Geleceğimi güvence altına almak zorundaydım. Ancak eğitim sistemindeki eşitsiz durum üniversiteye girmemi engelledi"** diyor. Altuncevahir, eğitimin günlük yaşamla hiçbir bağı olmadığını vurgulayarak **"Çağdaş dünya ve insanın gereksinimini karşılayabilecek bir program kaçınılmazdır"** dedi.

Aynı konuda görüşlerine başvurduğumuz lise mezunu **matbaacı** Gökhan Balkanlı; Türkiye'de lise mezunlarının 21. yüzyılın insanları olabilecek nitelikte olmadığını, fakat bunun sorumlusunun kendilerinin değil, çarpık ve çağın gerisinde olan müfredat programının olduğunu belirterek, "Yaşamda yararlanmadığım bilgiler benim için angaryadan ibarettir" dedi.

11 yıllık eğitim yaşamının sonunda, **Elektrikçilik** yapan Semih Mollamehmetoğlu da "**Daha önce hiç elektrikçi olabileceğim aklıma gelmemişti. Bunca yıllık eğitim sonunda geldiğimiz noktaya bakın. Eğitim sistemimizin yetersizliği ortadadır**" dedi.

Almanya'da Öğrenciler Yürüdü

SÖZ HAKKI/İstihbarat Servisi

Tübingen Rentlingen ve Stuttgart'ta çeşitli üniversitelerden öğrenciler derslere girmeyerek greve gittiler. Greve giden öğrenciler Stuttgart'ta 20 bin kişilik bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdiler.

Stuttgart'ta 18 Ocak'ta başlayan protesto gösterilerinin amacı "Sigorta sistemine" yapılacak zammı ve eğitimdeki bilimsel düşüklüğü kınamak ve daha yetkin öğretim üyelerinin üniversitelerde görev yapması isteminden oluşuyordu.

Sigorta sistemi: Federal Almanya'da her öğrenci bir özel sigorta şirketine sağlık sigortası yaptırmak zorunda. Sigortası olmayan öğrenci kayıt yaptıramıyor, kayıtlıysa kayıtlı okuldan siliniyor. Öğrenciler sigortaya prim ödüyor. Primler öğrencinin yaşına ve okulu bitirme yılının uzamasına göre daha fazlalaşıyor. Sigorta hakkı olan öğrencilere hastane, muayene, ilaç gibi parasız sağlık hizmetleri sunuluyor.

LOGO VE MASKOT YARIŞMASINA SEN DE KATIL

"Bu logo da ne?", Gençlik gazetesinde bu nasıl bir logo?", "Çok soğuk", "Hani bizim sevimli bir maskotumuz?", "Benimle gülecek, dertlerimi paylaşacak bir maskot istiyorum."

İşte okuyucularımızdan bize gelen tepkiler. Biz de baktık böyle olmayacak. Gazetemizin "logo"sunu değiştirmeye karar verdik. Tabii bir maskot da gerekli. Sevimli mi sevimli... Bu amaçla gazetemizin bu sayısından itibaren logo ve maskot yarışması açmış bulunmaktayız.

Yarışmaya katılacak arkadaşların en geç 5 Nisan tarihine kadar çalışmalarını gazetemiz adresine göndermeleri gerekmektedir. Logo çalışması 26x8 cm. ebatlarında olmalıdır. SÖZHAKKI kelimesi birleşik olarak yazılmalıdır.

Logo kampanyasında ilk 10 dereceye girenlere çeşitli ödüller verilecektir. Derecelere göre ödüllerimiz;

Birinciye : 250.000 TL. ve 1 yıllık abone.
İkinciye : 100.000 TL. ve 6 aylık abone.
Üçüncüye : 50.000 TL. ve 6 aylık abone.

Dereceye giren diğer 7 arkadaşımıza ise 6 aylık ücretsiz abone yapıyoruz. Haydi arkadaşlar, alın elinize kağıdı kalemi, yaratıcılığınızı dökün kağıtlara... Kolay gelsin.

Yeni Yurdunuza Hoşgeldiniz

Yurdunuz beş katlı. Her katta beş oda var. Her oda iki kişilik. Yurdunuzda her katın bir temizlikçisi var. Bir başka deyişle her on öğrenci için bir temizlik elemanı istihdam ediliyor. Koridorlar ve odalar halıfleks döşeli. Kaloriferler gece-gündüz sürekli yanıyor burada.

Odanız iki kişilik. Rahat, havadar. Odada üçüncü bir yatak mı? Her halde aklınız hâlâ eski yurdunuzda. Burada aramayın, yeni yurtta bütün odalar iki kişinin yaşamı için düzenlenmiştir.

Öğrenci yurdu denilince gözlerinizin önünde ne canlanıyor?

Yurtta kalan okurlarımızın çoğunun bu manzarayı hiç duraksamadan betimlemeye başladığını görür gibi oluyoruz. Altı ya da sekiz kişilik odalarda keskin bir ter ve kirli çamaşır kokusu... Lavabo önünde, tuvalet ve banyolarda uzayıp giden kuyruklar... İstendiği an, siz yokken açılıp karıştırılabilen suç unsuru kitap, dergi araması yapılabilen "KİŞİYE ÖZEL" dolaplar... Kalitesiz, pahalı yemekler... Tıkış tıkış ve gürültülü çalışma salonları...

Hayır, hayır! Unutun artık bunları... Sizi yeni bir dünyanın eşiğine getiriyoruz. Şaşırmışcasına bakmayın öyle. Gelin yeni yurdunuzu birlikte gezelim. Her şey insan için burada. Onun kendini istediği gibi yaratması, geliştirmesi için. Hoşgeldiniz yeni yurdunuza...

Kimliğinizi çıkarmayın. Kimlik kontrolü, üst-baş aranmasını, dolabınızın bir anahtarının sizde, öbürünün idarede bulunduğu, "Özel Yaşam" diye bir kavramın bilinmediği o ortamı unutmaya çalışın. Burası yeni yurdunuz. Burada her şey, alıştığınızdan farklı... Atın tedirginliğiniz üzerinizden. Girin, girin çekinmeyin...

Hâlâ şaşkınlığı üzerinizden atmış değilsiniz... Ama inanın artık... Ne biz, ne de fotoğraflar yalan söylemiyor. Bir yıllık harç bedeli 5 milyon lira olan bir üniversitenin yurdundan görüntülerdir yukarıdakiler... Siz kendinizi layık görmüyor musunuz böyle bir yurt ortamına? "Kim istemez" mi diyorsunuz? O zaman bastırın parayı girin yurda. Size engel olan mı var?.. Eee burası ÖZEL BİLKENT ÜNİVERSİTESİ ve onun ÖZEL YURDU...

Tuvaletleriniz iki tane. Biri alafranga, biri alaturka. Bunlardan her katta ikişer tane mevcut. Banyolar mı? Onlar da öyle. Her katta iki tane... İstediğiniz her an (isterseniz günde üç-dört kez) banyonuzu alın. Yurdunuzda musluklardan 24 saat sıcak su akıyor...

KISA KISA

Minik Kantin

Dicle Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi ilk açıldığı yıl olan 1986'dan bu yana kantin sıkıntısı çekiyor. Büyükçe bir oda kadar yerin kantin olarak belirlenmesine öğrenciler ilk günden beri karşı olmalarına rağmen, okul yöneticileri önerilere ve

şikâyetlere tepkisiz. Uzunca bir süre dekânlığın gündeminden çıkan "Minik Kantin", daha sonra öğrencilerin 'daha büyük bir kantin' için verdikleri dilekçeyle yeniden kendinden söz ettirmeye başlamış. Öğrenciler, "bu fakültede 1000'den fazla öğrenci var. Derslerden, hele yoğun geçen sınav dönemlerinden sonra soluğu ilk aldığımız yer kantindir. Ama bizim kantinde, diğer kantinlerde olduğu gibi sınav yorgunluğunu alacak bir bardak demli çayı içmek hiç nasip olmadı bize. Çünkü kantinimiz minicik. Bu minik kantini biraz olsun ferahlatsınlar diye idareye dilekçe verdik. Aylardır ses çıkmadı. Ne zaman rahat bir nefes alabileceğiz kantine girdiğimizde?" şeklinde konuştular.

Başvurdular lokum yediler

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği'nin kurulmasından sonra, okul kantininde öğrencilere lokum dağıtıldı. Daha önce kurulan Hukuk Fakültesi ve Fen-Edebiyat Fakültesi Öğrenci dernekleri'nden sonra bu, üniversitede kurulan üçüncü öğrenci derneği oluyor. Kurulma aşaması tamamlanan dernek emniyetten aldığı belgeyle çalışmalarına başladı.

Yurt Cephesinde Yeni Bir Şey Yok

Meşelik Öğrenci Yurdunda Yumurtanın Rengi "Yeşil"

Oyunun adı: **Dumlupınar Kahramanları**
Yer: **Eskişehir dolayları**
Mekân: **Meşelik Öğrenci Yurdu**
Kişiler: **Mehmet ve Aydın** (oyundaki isimleri)
Sahneleyen: **Yurt yönetimi**

—Sorunlar arasında en birincisi?

Aydın: Su. İçme suyunu bidonlarla getiriyoruz. Şişe suyuna para veriyoruz.

Mehmet: Kışın susuz kaldığım günlerde, kapı kapalı olduğundan pencereden aşağıya inip, şişeye kar doldururum. Sonra kaloriferde eritip içerim.

—Peki ya banyo?

Mehmet: Geçen hafta yalnızca bir gün ve 15 dakika sıcak su verildi. Sonra hem sıcak su, hem de soğuk su kesildi. Arkadaşların çoğu sabunlu kaldı.

Aydın: Blokta iki tane duş var. Hepsi o kadar.

—Çamaşırhane...?

Mehmet: Dışarıda hamama giderken götürürüz, orada yıkarız. Yattığımız çarşaflar da ayda bir değişir.

—Ders çalışma koşulları?

Aydın: Öğrenciler derslerini yatakta çalışır.

SÖZHAKKI'NDAN TÜM TARAFLARA ÇAĞRI!...

Henüz üçüncü sayımızı çıkartmışken, öğrenci yurtları gazetemizde sürekli işlenen bir konu haline geldi. Önce Atatürk Öğrenci Sitesi ve Çapı Kız Öğrenci Yurdu'ndan gelen mektuplar, sonra; Maslak Kız Öğrenci Yurdu'ndan kız öğrencilere yönelik saldırılara karşı sesini yükselten bir mektup, Abdi İpekçi Yurdu'ndaki huzursuzluğu ve Kadırga Erkek Öğrenci Yurdu'ndaki yaşam koşullarını işleyen haberler. Şimdi de Dumlupınar ve farklı bir örnek olarak BİL-KENT öğrenci yurtları.

Sadece sorunları sıralamak yeterli mi? Sorunların çözümü yönünde neler yapılabilir? Bu soruların yanıtlarını aramak için sorunun bütün taraflarını; hükümeti, YURT-KUR'u, öğrenci yurtlarının yöneticilerini, bilim adamlarını ve öğrencileri açık tartışmaya çağırıyoruz. Var mısınız? Gazetemizin sayfaları sizlere açıktır.

—Sosyal, kültürel faaliyetler?

Aydın: Hayır, hayır! Hiçbir şeyimiz yok. Ne pinpon masası, ne spor sahası... Sadece burası, çalıştığımız ve yattığımız yer var.

Mehmet: Banyo sorunu, içecek su sorunu olduğu gibi dururken sosyal ve kültürel faaliyetler sizce biraz lüks kaçmıyor mu?

—Ulaşım?

Aydın: Geçenlerde müdürden okul ile yurt arasında işleyecek otobüs istedik. Ama belediyenin olanakları yokmuş!..

—Kütüphane?

Mehmet: Kütüphane mi? Hah, hah, haa... Sen ne diyorsun yahu?

—Peki ya yemekler?

Aydın: Yurdun ilerisindeki lokantalarda yiyoruz. Hem orada ekmek ve su da parasız. Yurtta durum berbat. Geçen gün kahvaltıda son kullanma tarihi geçmiş zeytin ezmesiyle, lastik gibi bir yumurta verdiler.

Mehmet: Şimdi bize yumurtanın içinin rengi nedir diye sorsan "Yeşil" deriz. Hep öyle çıkıyor çünkü.

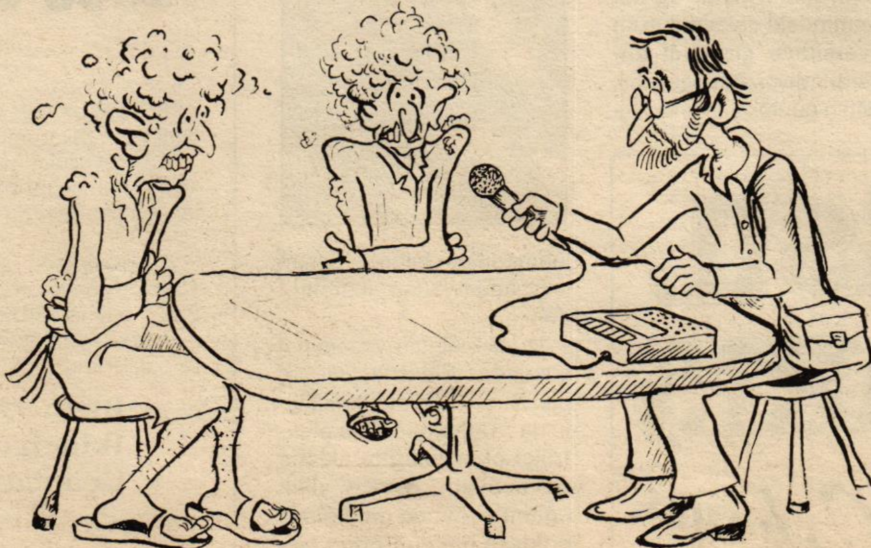
—Öğrenci temsilcileri var mı?

Aydın: Adı var. Geçenlerde bir sıkıntımızı iletiyorum... Adam "Bırak yahu! Burda yerimiz sıcak... Bir de burdan atılmayalım." diyor.

—Görevlilerle aranız nasıl?

Aydın: Bazen öyle konuşuyorlar ki; karşımızdakiler insan mı diye düşünüyoruz. Mesela, bize cevap verirken pekâlâ "Konuşma Ulan!" diyebiliyorlar.

Mehmet: Bir günümüzü anlatsak sanırım öteki günlerin fotokopisini çıkartabilirsiniz. Kalkıyorsun. Kuyruklar, akmayan sular, akşam dönüş, yatağında kıvrılıp ders çalışma, sonra uyku... Sonra yine aynı...

—Peki niçin yurtta kalmaya karar verdiniz?

Aydın: Ben sene başında eve çıkmıştım. Olmadı, tekrar yurda girmeye mecbur kaldım.

Mehmet: En başta parasal nedenlerle yurda yöneliyor insan. Ancak yurda girdikten sonra farketmediğini görüyorsun.

—Peki, yurdun hiç mi iyi yanı yok yani?

Aydın: Vallahi bayağı düşünmek gerekir.

—Röportajda gerçek adlarınızı yazalım mı?

Mehmet: Önce bir kiralık ev bulun bize, o zaman düşünürüz...

● "Mersin'deki Yüksek Okul Öğrencileri 3 Mart 1989 günü "Öğrenci Günleri 1" adında bir şenlik düzenledi.

Alternatif gençlik günleri

● Öğrenciler arasında oluşturulan MÖK (Merkez Öğrenci Komitesi) okul yönetimine el koydu. Bütün yönetim kadroları değiştirilip yerlerine öğrenciler geçti. Ama ne yazık ki yalnızca bir skeçti.

● Yetmiş kadar öğrencinin görev aldığı şölen öğrenci ve öğretim üyelerinin danslarıyla son buldu.

Sözhakkı / MERSİN

Mersin Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksekokulu ve Mersin yüksek okulları 3 Mart 1989 günü, 'Öğrenci Günleri-I' adında bir şölen düzenlendi. 3.5 saat süren Şölen'de öğrenciler gönüllerince eğlendiler. Organizasyonunda 70 kadar öğrencinin görev aldığı şölen bir grup öğrencinin hazırladığı kokteylle son buldu.

Saat 15.00'de başlayan şölen, gecenin geç saatlerine kadar sürdü. TRT ve basın mensuplarının ilgiyle izlediği şölen, görevli öğrencilerden oluşan koronun seslendirdiği 'Öğrenci Günleri, Merhaba Merhaba Sizlere' isimli parça ile açıldı. Program sunucusu 4. sınıf öğrencisi Kaan Göremen'in günün anlam ve önemini belirten konuşmasını, 'tanınmış duygular' adlı fotoğraf yarışmasının ödül töreni izledi. Ödül töreninden sonra 40 kişilik koronun seslendirdiği parçalar, halk oyunları ekibinin Gaziantep ve Adıyaman yöresi oyunları ilgi topladı.

Törenin ilk animasyon bölümünde, öğrenciler arasında oluşturulan MÖK (Merkez Öğrenci Komitesi) okul yönetimine el koydu. Bütün yönetim kadroları değiştirilip, yerlerine öğrenciler geçti. Yeni kurulan idari yönetimde öğretim elemanları ve diğer çalışanlara söz hakkı verilmesi, harçların kaldırılıp, yerine öğrencilere harçlık verilmesi, vizelerin, atılmaların ve devam zorunluluğunun kaldırılması kararlaştırıldı. Bu arada küçük Kubilay (Kubilay Tuncay) "Vizesiz Kaldım Anne" isimli parçayı seslendirdi. Ama ne yazık ki tüm bunlar bir skeçten ibaretti.

Özgün müzik bölümünde, Cengiz Ertürk, Sandıkçı, Muharrem Külekçi ve Kubilay Tuncay dörtlüsü küçük bir konser verdi.

İkinci animasyon bölümünde ise, turizmin çeşitli açılardan tanımlanması yapıldı. (Turizm az emek çok profil, çok kazık atmak ve paraları cebe atmak, vb.) Daha sonra bayan turistlerin karşılaştığı problemlerden birinin işlendiği bir skeç izlendi. Ve dans, dans... dans. Dans gösterisinin ardından Mersin Yüksekokulu Müdür Yardımcısı Mustafa Ever'in gitar solosu izlendi.

Programın üçüncü animasyon bölümünde turizm sorunları üzerine bir konuşma ve turizm konulu bir yarışma yapıldı. Şölen bir grup öğrencinin hazırladığı kokteylle son buldu.

Kokteylde görüştüğümüz öğrenciler, şölenin çok güzel olduğunu, çok iyi zaman geçirdiklerini belirtirken, şölenin uzunca tutulmasını eleştiriyorlardı. Mersin Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksekokulu Müdürü Doç.Dr. Halil Yılmaz 'Öğrenci Günleri' şöleni hakkında şunları söyledi: "Böylesine güzel bir programın öğrencilerimiz tarafından hazırlanması, bizleri gerçekten mutlu etti. Son derece başarılı bir organizasyon ve koordinasyon. Bunun gibi programların öğrencilerin serbest zamanlarını değerlendirmesini sağlayacağına ve aralarındaki iletişimi artıracağına inanıyorum. Ayrıca bu organizasyonlar turizm eğitimi gören öğrencilerin tecrübesini arttırmak için vazgeçilmez bir unsurdur. Bunun gibi programlarda her zaman olduğu gibi destek vermeye devam edeceğiz. Temennimiz bu programların her ay yapılması."

Kokteylin sonunda öğrenciler ve öğretim elemanları hep birlikte halay çektiler ve müzik eşliğinde dans ettiler.

Dernek bünyesinde 'Staj Komisyonu'

● Mersin Turizm İşletmecilik'te Öğrenci Derneği bünyesinde kurulan bir komisyon, öğrencilerin zorunlu yaz stajlarını organize ediyor.

Staj zorunluluğu bulunan Mersin Turizm İşletmeciliği Yüksek Okulu'nda yönetimin yeterli sayıda staj olanağı yaratamaması üzerine öğrenci derneği bünyesinde 'Staj komisyonu' kuruldu. Turizm işletmecilerinin örgütleriyle temasa geçen staj komisyonu, yeni turizm sezonunda kendileriyle ilişki kuran birçok öğrenciye staj olanağı yaratmak hedefiyle çalışmalarını sürdürüyor. Staj komisyonu kurucuları Şenol Polat ve Levent Ölçer, çalışmaları konusunda şunları söylediler:

"Staj yapma zorunluluğu olan okulumuzda okul yönetimi her yıl çok az sayıda öğrenciye staj yapma imkânı sağlayabilmekte. Diğer öğrenciler staj yapacakları turistik işletmeleri kendileri bulmak zorundalar. Biz onların bu çabasını kurduğumuz bu komisyonla daha organize bir halde ve onlarla birlikte sürdürmeyi düşündük.

Antalya'da bulunan AKTİD (Akdeniz Turizm İşletmecileri Derneği) ile, öğrencileri turizm şirketleriyle buluşturması istemiyle ilişkiye geçtik. Sonra arkadaşlarımıza bir başvuru formu dağıttık. Doldurulan formları AKTİD'e gönderdik. AKTİD, bizi işletmelerle karşı karşıya getirme işini üstlendi. Bu kuruluş ayrıca son sınıf öğrencilerine ve mezun olanlara kalıcı işler bulunması konusunda Komisyonumuzla işbirliğine başladı.

Çalışmamızın amacı, tüketici konumunda olan üniversite öğrencilerini bir süre için de olsa üretici konumuna getirebilmek. Komisyonumuz beklenenin üzerinde ilgi gördü. Bizlerin gelecek korkusunu ortadan kaldırmak için yine bizlerin başlattığı ve yürüttüğü bu komisyon çalışmasını sürekli hale getirmek istiyoruz.

Bilgisayarsız Bilgisayar Eğitimi

Bilgisayarsız dersane!

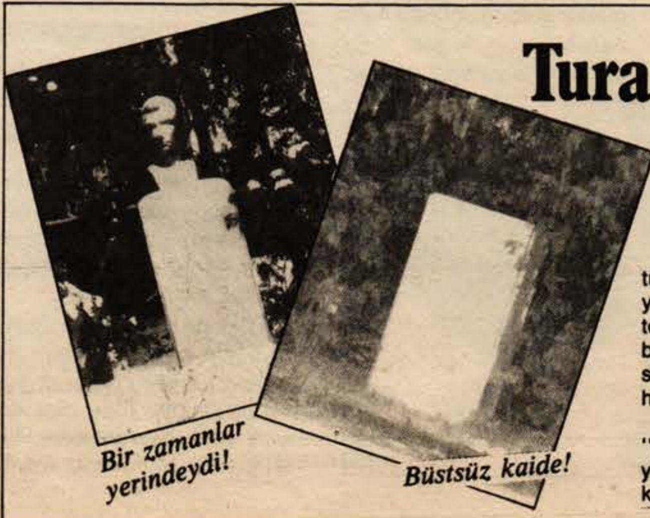
Dicle Üniversitesi Fen Fakültesi'nde, bilgisayar dersleri bilgisayarların bulunmadığı dersliklerde yapılması, öğrenciler tarafından tepkilere neden oluyor. Fizik, Kimya ve Matematik bölümlerinden 300 öğrencinin katıldığı bilgisayar derslerinde, öğrencilerin başarı oranı % 2 oldu.

Fizik bölümü öğrencileri 'bilgisayarsız, bilgisayar dersini' sınavda boş kâğıt vererek protesto ettiler. Bilgisayar dersi öğretmeni Matematik Bölümü Başkan Yardımcısı Doç.Dr. Hasan İlhan Tutalar'ın, 'bilgisayar olmadan da dersin öğrenilebileceğini' sıksık vurgulaması, öğrencilerin tepkilerinin daha da artmasına neden oldu.

Öğrenciler, ders programına göre haftada bir saat olan pratik uygulamanın hiç yapılmadığının üzerinde durarak, "Okulda bir tek bilgisayar var, o da öğrenci işlerinde kullanılıyor. Konuların pratikten kopuk ve monoton bir şekilde verilmesi, ilgiyi azaltmakta ve başarısızlığın temel nedenini oluşturmaktadır. Öğrenci teorik verilen bilgilerin pratikte nerede kullanılacağını bilmiyor. Ayrıca öğretim görevlisi Doç.Dr. Tutalar'ın 'fazla kişi geçemez' diyerek tehditkar olması öğrencilerin bu dersten soğumasına neden oluyor" diyorlar.

Bilgisayar derslerinde % 2'lik başarı oranının bölümlere göre dağılımı ise şöyle; Matematik Bölümü'nde 3 öğrenci, Fizik bölümü'nde 4 öğrenci, Kimya bölümü'nde ise başarılı olan öğrenci yok.

Turan Emeksiz bir yıldır yerinde yok!

Bir zamanlar yerindeydi!

Büstsüz kaide!

İ.Ü.Orman Fakültesi'nin bahçesinde bulunan Turan Emeksiz büstü 29 Nisan 1988'de ölümünün 28. yıldönümünden bir gün sonra yok oldu. Turan Emeksiz, 28 Nisan 1960'da öldürülen bir üniversite öğrencisidir. "Demokrasi Şehidi" olarak anılan Turan Emeksiz'in büstleri ve ölümünü sembolize eden heykeller İstanbul Üniversitesi'nin çeşitli yerlerine ve Beyazıt Meydanı'na dikilmişti. Ayrıca Şehir Hatları'nın bir vapuruna da Turan Emeksiz adı verilmişti.

Orman Fakültesi'ndeki büstün "faili meçhul" kişiler tarafından "yok edildiğini" belirten okul yönetimi, "büstün en kısa zamanda yenileneceğini" açıklamıştı. Aradan 10 ay geçmesine rağmen büst kaidesi hâlâ boş...

● "8 Mart İstanbul Üniversitesi, İTÜ, Yıldız Üniversitesi, Marmara Üniversitesi, Mimar Sinan ve Boğaziçi Üniversitesinde yığınsal şenliklerle kutlandı."

Kromozomlarımızdan başka ne farkımız var?

İ.Üniversitesi kantininde halay çeken kız öğrenciler.

BUGÜN GENÇLİĞİN GENEL TALEPLERİ OLAN KATILIM ve GELİŞME TALEPLERİ BİZLER İÇİN "EŞİT KATILIM" ve "EŞİT GELİŞME" ŞEKLİNDE SOMUTLANMAKTADIR.

Sözhakkı/İstihbarat Servisi

"BİZE DİYORLAR Kİ:
— Yuvayı yapan dişi kuşsun
— Eksik eteksin
— Saçı uzun aklı kısa bir garip yaratıksın.
— Kaşık düşmanısın.
— Cehennemin kapısısın.
HAYIR: Yıl 1989. Çağımız Bilim ve Teknoloji Çağı.

Çağımız Kültür ve aydınlanma çağı.

SORUYORUZ: Yaşamın her alanındaki cins ayrımcılığı kalkmadan tüm süreçlere nüfusun yarısını oluşturan kadınların katılımı sağlanmadan ilerlemek mümkün mü?"

İ.Üniversitesi kantinindeki pano

KADINLAR DAYANIŞMAYA!

BEDENİMİZ BİZİM...

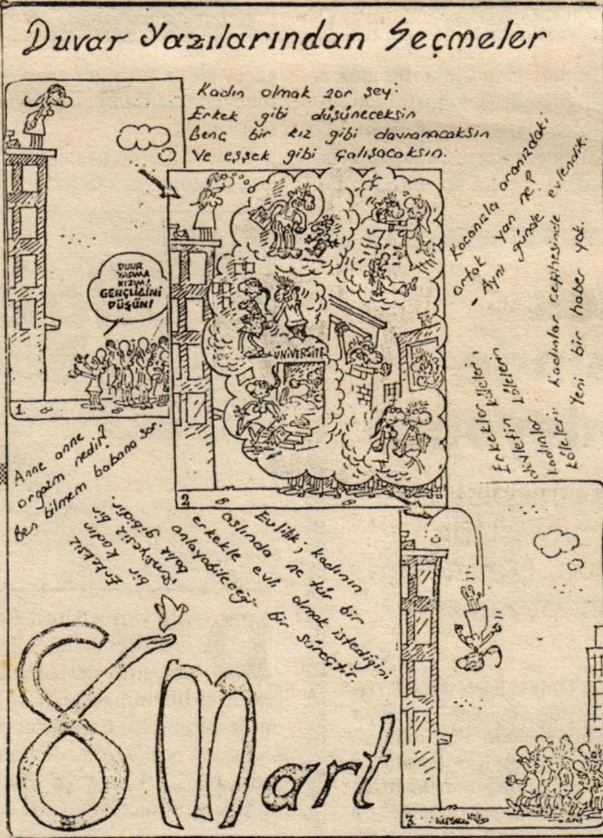
EMEĞİMİZ BİZİM...

KİMLİĞİMİZ BİZİM...

İstanbul Üniversitesinin bahçesindeki şenlikte bir pandomim

● Kadın sorununun köklü çözümü tek başına yeterli olamamakla beraber eğitimin büyük öneminin olduğu düşüncesinden hareketle ayrımcı eğitimin son bulmasını eğitim programlarının kadın ve erkeğin kalıplaşma rollerinin değiştirmeye yönelik olarak, çağdaş bir anlayışla hazırlanmasını talep ediyoruz."

Çemberlitaş Kız Yurdu Öğrencileri:

"OSMAN NURİ FİLİZ'İN SÖZÜNÜ TUTMASINI BEKLİYORUZ"

Çemberlitaş Kız Yurdu öğrencilerinin önceki hafta Nokta dergisinin açıklamaları üzerine başlattıkları oturma eylemi Kredi Yurtlar Kurumu Genel Müdürü Osman Nuri Filiz'in öğrencilerle konuşması üzerine geçici olarak durduruldu.

Öğrencilerin kantinin devletleştirilmesi, yurt yönetiminde söz hakkı, kendilerini zan altında bırakacak olayların engellenmesi gibi istemleri kabul eden Genel Müdür, 19 Mart'ta bir açıklama yapacağını belirtti. Yurt öğrencileri açıklamanın doyurucu olmaması halinde eylemlerine devam edeceklerini Osman Nuri Filiz'e açıkladılar.

Çemberlitaş Kız Yurdu'nda şimdilik görünür bir olay olmamakla beraber, öğrenciler çeşitli kaygılarını şöyle dile getirdiler:

"Nokta Dergisi'nin açıklamaları üzerine yurdun önünden geçemez olduk. Hele ilk günler yurdun önünde toplanan bir grup serseri "biraz da bizimle yatmaz mısınız"

gibi sözler kullanıyorlardı. Bu durumda kendiliğinden gelişen bir hareketle oturma eylemine başladık.

İlk günlerde aramızda türbanlı öğrenciler de vardı. Ancak basının olayı çarpıtmasıyla sanki aramızda örgüt varmış izlenimi verildi.

Polis de bize suçlu gözüyle bakıp saldırınca, ister istemez polisle çatışmak zorunda kaldık. İdareciler de bize yanlı davranıyorlar. İlk iki günlük oturmamız üzerine yeni gelen müdire bize; huzuru bozduğumuzu ve iki gündür kendimizi pazarladığımızı söyledi. Polis bize saldırınca da yurdun kapısını kapattı. Yurttaki soruşturma üzerine sürekli yurtta bulunan Bölge Müdür Yardımcısı Aydın Albayrak ise kendisine soru soranların isimlerini almaya çalışıyor".

Aydın Albayrak adı 1985 yılında Kadırga Yurdu'nda idare memuru iken birden müdürlüğe terfi etmesiyle dikkat çekmişti.

Ayrıca Vezneciler Kız Yurdu öğrencileri Çemberlitaş'taki arkadaşlarını desteklemek amacıyla yemek boykotu başlattılar.

KISA KISA

Seminer Düzenleyen Dernek

Mersin Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksek Okulu'nda dizi seminerler başladı. Seminerler Öğrenci Derneği bünyesinde programlanmış durumda. Program çerçevesinde düzenlenen ilk etkinlik "Laik Eğitim ve Düşünce Özgürlüğü" konulu seminerdi. 2 Şubat günü Dernek Başkanı Selim Kanmaz tarafından verilen bu ilk seminerin ardından 15 Şubat günü "Turizm ve Eğitim" konulu bir seminer daha verildi.

BEYTEPE'YE OTOBÜS

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü öğrencileri, artık tek öğrenci biletiyle veya EGO'nun toplu taşıma kartıyla okullarına gidebilecekler.

Kampüse çıkarken ve şehire inerken normal uygulamanın tersine iki bilet kullanma zorunluluğunu haksız bulan öğrenciler aralık ayında rektörlüğe yüzlerce imzalı bir dilekçe vermişlerdi. Çok geçmeden ulaşımla ilgili ilk düzenlemeler yapıldı. Öğrenciler EGO'nun toplu taşıma kartlarını ve öğrenci bileti kullanarak kampüse ulaşabilecekler. Ayrıca Tandoğan'a yeniden durak konuldu.

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİLERİ ARTIRILDI

Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı Hasan Celal Güzel; yüksek öğrenim kredilerinin 50 bin liraya çıkartıldığını açıkladı. Yüksek öğrenim kredileri geçen yıl 20 bin lira olarak belirlenmişti.

Bakan Güzel, düzenlediği basın toplantısında, nisan ayından itibaren geçerli olacak artışla yüksek öğrenim kredilerinin "simit kredisi" olmaktan çıkartıldığını kaydederek, "gelecek yıl hedefimiz asgari ücreti yakalamak" dedi.

DPT ve Yurt-Kur'un DİE verilerini esas alarak yaptıkları hesaplamalara göre aylık 50 bin lira olarak ödenecek kredilerin fiyat artışlarına rağmen geçen yıla oranla reel olarak yüzde 79.8 arttığını belirten Güzel, bu yıl yeni kredi verilmeye başlanılan 35 bin 500 öğrenci ile birlikte toplam 141 bin öğrencinin krediden yararlandığını söyledi.

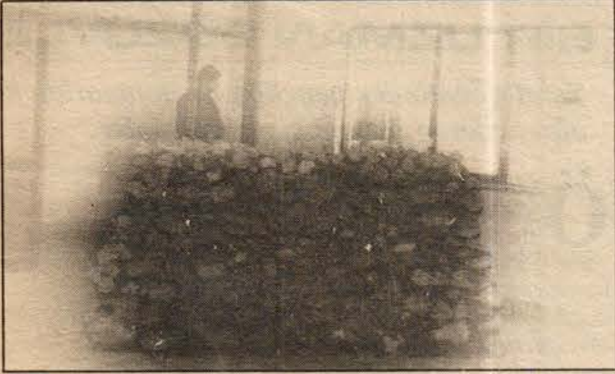
Sizin Duvarınızdan Ne Haber?

Söz Hakkı ANKARA

Bu haberin yazılmasından bir hafta kadar önce Beytepe Kampüsü'ndeki Sosyal Bilimler Fakültesi'nin bulunduğu binanın birinci katında dersi olan öğrenciler; beş kişinin çamur harcı ve taşlarla uğraşmakta olduğunu görünce belki fazla önemsememişti. Ama aynı öğrenciler ertesi gün dersliklerine giden koridorun önünde, taştan bir duvar görünce şaşırmaktan kendilerini alamadılar.

'ana kaygımız zaten insanları etkilemekti' yanıtını verdiklerini" söylüyor.

Çalışmayı gerçekleştiren beş öğrenci "Duvarın insanın içindeki sınırlayıcıların odak noktası olması açısından soyut bir anlam taşıdığını, insanların içinde ve dışında birçok duvar bulunduğunu, yaptıkları duvarın işlevinin de, onları göstermek olduğunu, ama insanların düşünmekten kaçtıklarını" belirttiler.

Bu beş kişi, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü öğrencilerinden, Cemalettin Güneş, Zekeriya Erdinç, Mustafa Savaş, Yakup Karahan ve Mustafa Yüksel adlı arkadaşlardı. Bu beş arkadaşın belirttiğine göre; düşünce Cemalettin'den çıkmış ve hemen uygulamaya başlamıştı. Dokuz kişilik son sınıftan beşi bu çalışmaya katılmış, kısa sürede de tamamlanmıştı.

"Aksiyon çalışması" denilince bu faaliyetin, ilk önce Kampüs bahçesinde, sonra da atölyede yapılması düşünülmüş, ama en uygun yerin dersliklerin içi olduğuna karar verilmiş.

Felsefe bölümünden bir öğrenci "böylesi çirkin bir yapıyı görmenin kendisini sinirlendirdiğini, çalışmayı gerçekleştiren öğrencilere böyle bir şeye hakları olup olmadığını sorduğunda, öğrencilerin

"Yine saçma sapan şeylerle uğraşıyorlar", ya da "Şu Güzel Sanatlar'ın öğrencileri de olmasa hayatımızın renkleneceği yok" gibi birbirinden değişik tepkilerin yanında "Yıkacağınız zaman haber verin de yardım edelim" diyenlerin de bulunduğunu söyleyen bu beş öğrenci "bunu diyenlerin aslında toplumla ya da aileleriyle aralarındaki duvarı yıkmak istediğini" belirten bir yorum yaptılar.

Öğrencilerin "aksiyon çalışmasına sonradan katılan bir öğretim görevlisi de, "Bu çalışmanın herhangi bir dersin çerçevesi içinde yapılmış olmadığını, ama derste de bu tip bir çalışmanın yapılabileceğini" söyledi.

Arkadaşlarla söyleşimiz bitip ayrılırken, kafamızı şu soru kurcalıyordu. "Öğrenciler bu duvarın yıkılmasıyla doğacak boşluğu yadırgayacaklar mı, yadırgamayacaklar mı?"

İşsiz Gençlere Müjde

Emniyet Müdürlüğünün dev kıyakçılığı

Ajanlık tekliflerini protesto için Tıp Fakültesi kantinindeki forum.

● *Gençler!.. İş bulamadınız diye üzülmeyin. Devlet baba tüm üniversite gençlerine, cazip şartlarla iş tekliflerinde bulunuyor. Hem de gün boyu çalışmayacak ve zamanınızın çoğunu işe ayırmayacaksınız. Derslerinizden de geri kalmayacaksınız.*

Yorucu bir ders gününün stresini atmak için hızlı adımlarla okuldan çıkarken, bir arabaya davet edilirseniz sakın şaşırmayın. Sizi arabalarına davet eden bu temiz giyimli görevliler, "Çok büyük suçların var... Hepsini biliyoruz. İşbirliğine yanaştığın takdirde bir kolayına bakarız" diyecekler. Bu size yeni bir iş teklifi.

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencisi Ahmet Andaç da bu ilginç iş teklifi ile karşılaşan yüzlerce öğrenciden biri. Ne bir eksik, ne bir fazla... İşte Ahmet Andaç'ın ağzından "Devlet Baba"nın cazip iş teklifi:

"7 Ocak Cumartesi gecesi saat 2 sıralarında evime gelip beni arıyorlar. Ancak bulamayınca, ertesi gün karakola gitmem için not bırakıyorlar. 9 Ocak günü öğle saatlerinde karakola gittim. Bir emniyet görevlisi benimle görüşme yaptı. Bana 'Çok büyük suçların var... Hepsini biliyoruz. İşbirliğine yanaştığın takdirde bir kolayına bakarız' dedi. Ben de böyle bir şeye karşı olduğumu ve suçumun ne olduğunu öğrenmek istediğimi söyledim. Burada bir saat kadar tehdit dolu bir konuşma yapıldı. Daha sonra Çevik Kuvvet'e ait sorgu yerine götürüldüm. Hücre gibi bir yerde 2 saat bekledim. Orada da sözlü sataşmalar yapıldı. Tekrar karakola götürüldüm, ifadem alındı. Salı günü saat 11'de savcılığa çıkardılar. Savcılıktan da serbest bırakıldım. En son olarak, 13 Ocak Cuma günü okuldan çıkışta, otobüs durağında bizim okulun sivil polislerinden biri bana bir kart verdi. Karta yazılı olan telefon numarasını aramamı söyledi."

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileri, polislerce yapılan ajanlık tekliflerini ve baskıları kınamak için fakülte kantininde forum düzenlediler. Forumdan sonra Rektör Sedat Arıtürk ile görüşmek isteyen öğrenciler, rektörün görüşmeye yanaşmaması üzerine, protesto için rektörlük binası önünde oturdular. Ondan sonra sessiz bir biçimde dağıldılar.

MUHABİRİMİZE "EK İŞ" TEKLİFİ

Gazetemiz Ankara muhabirlerinden Akın Kürk'ten gazetemiz çalışanları hakkında Emniyet'e sürekli bilgi vermesi istendi. 17 Ocak sabahı okuldan çıktıktan sonra gözaltına alınan muhabirimize öğütler verildikten sonra serbest bırakıldı.

Gazi Üniversitesi İdari Bilimler Fakültesi öğrencisi olan muhabirimiz, 17 Ocak sabahı polis kimliği gösteren 4 kişi tarafından, açık kahverengi bir Reno taksiye zorla bindirildi. Gözleri bağlı olarak götürüldüğü yerde, Akın Kürk'ten okul derneğinde çalışanlar ve çalıştığı gazetede muhabirlik yapanlar hakkında sürekli ve düzenli bilgi vermesi istendi. Muhabirimiz, "İşbirliği yapmazsan, okulun bitmez. Yeniden gözaltına alınırsın" şeklinde tehdit edildi. Serbest bırakılırken, kendisini "Ertesi gün saat 16.30'da Karamürsel Mağazası önünde bekleyeceklerini" belirten polisler, "Nereye gidersen git, seni bulabilirim" dediler.

Akın Kürk olaydan sonra muhalefet partilerinin milletvekilleriyle görüştü, gazete bürolarına giderek olayı anlattı.

Ankara Üniversitesi'nde Amerikalı genç öğretim üyesine göre;

"Türkiye'de öğrenciler daha bilinçli"

● "Sınıflarda öğrenci fazlalığı nedeniyle öğretmenlik yapamıyorum. Tahtanın önüne geçip, sürekli not aldırmaktan ibaret işim. Özellikle edebiyat gibi bilim dalında 70-80 kişilik sınıflarda ders anlatmaya çalışmak korkunç bir şey."

"Amcamla Roma'da tatildeydik. Amcam daha önce Türkiye'ye gelmiş ve çok sevmiş. Bana bisikletle Türkiye'ye ulaşabilirsem, dönüş paramı vereceğini söyledi. Bahse girdik. Buraya geldim ve kazandım. Burada insanlar çok cana yakın ve yardımseverler. Bu da bana ülkenizi sevdiren nedenlerden. Ve kalmak istedim."

Bu cümlelerin sahibi genç bir Amerikalı. Ankara Üniversitesi İngiliz ve Amerikan Edebiyatları bölümlerinde Amerikan Edebiyatı Öğretmenliği yapan Richard Verity, 22 yaşında.

Verity, Türkiye'ye gelişinin ilk aylarında Türkçe bilmemenin zorluklarını çekmiş, sözlüğe bakarak, işaretlerle anlaşmış. Fakat kısa bir süre sonra bu yabancılığı atıvermiş üzerinden.

Türkiye'deki öğrencilerin Amerika'da öğrencilere göre daha bilinçli olduğunu düşünen Verity: "Ülkenizdeki politik durum, eğitsel sorunlar, öğrencileri daha çok düşünmeye yöneltiyor. Bu sorunlardan ben de etkileniyorum. Örneğin: **sınıfların öğrenci fazlalığı nedeniyle öğretmenlik yapamıyorum. Tahtanın önüne geçip, sürekli not aldırmaktan ibaret işim. Özellikle edebiyat gibi bilim dalında 70-80 kişilik sınıflarda ders anlatmaya çalışmak korkunç bir şey**" olduğunu söylüyordu. "Sizde öğrenci aldığı notlara çalışıp, sınavda onları hatırlamaya çalışıyor. Sonra da her şey unutulup gidiyor" diyen Verity, önemli olanın "Düşünmeyi öğrenmek"-ten geçtiğini, bunun da yapılmadığını belirtiyor.

Amerikalı öğretmen, ders dışı etkinliklerin eğitimin vazgeçilmez parçası, onun tamamlayıcısı savunuyor. "**Okuduğum üniversitede: bilim, bilgisayar, tiyatro, müzik, tartışma kulüpleri gibi öğrencilerin kurup, faaliyetlerini yürüttüğü onlarca yapı var. Yalnızca tiyatro ile ilgilenen öğrenciler bir sömestr boyunca elli civarında oyun sahneler**" diyerek, ülkesinde ders dışı etkinliklere verilen önemi belirtiyordu.

Amerika'da öğrencilerin çok rahat koşullarda olduğunu, ekonomik sorunlarının da bulunmadığını belirten Verity; "Ülkemizdeki politik gelişmeler, örneğin 'insan hakları' onları hiç ilgilendirmiyor. Öğrenciler rock konserlerine, futbol maçlarına, kayak yapmaya giderler sık sık. Sonra televizyon seyrederler" diyor. Amerika'da hükümetin öğrencilerle uğraşmadığını, buna karşın büyük çoğunluğunun hükümetten yana olduğunu belirten öğretim görevlisi, şaşkınlığını şöyle dile getiriyor: "Oysa ülkenizde hükümet öğrenciyi tehlikeli bir güç olarak görüyor. Bu nedenle onu yakından izliyor. Boğuyor adeta..."

● 1970 doğumlular yerel yönetimlerde 'kimsenin bir şey yapacağına' inanmıyor.

'Yerel Yönetimlerin Neresindeyiz?'

● Boğaziçi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya bölümü öğrencisi Bergül Balkır: "Seçim vaadi olmaktan ileri gidecekse güzel, ama seçimden sonra yapılacağını hiç sanmıyorum."

● İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden Ertan Yılmaz, "Belediye Başkanı olan kişi, partili olarak değil, kişi olarak iyi işler yapabilecek kapasitede olması gerekir", yerel yönetimlere katılım konusunda ise "Yerel yönetimlere katılmamız olanaklı olmadığı için, daha çok özel sorunlarımla uğraşıyorum." diyordu.

26 Mart'ta yapılacak yerel seçimlerde 1970 doğumlu gençler de oy kullanacaklar. Böylelikle oy kullanma yaşı 19'a düşürülmüş oluyor. Ülkemizde genç nüfusun daha fazla olduğu düşünülürse, 1970 doğumluların yerel seçimlerdeki önemi de artıyor. İlk defa oy kullanacak olan 1970 doğumlular ise yerel seçimlere 'sorunlarına çözüm getirilmediğinden' olumlu bakmıyor. Günlük dertlerinin ve eğitim sorunlarının çok olduğundan, seçimlerle ilgilenmeye zaman ayıramadıklarını belirtiyorlar.

Bir çoğunun politik yaşamdan beklentileri olan fakat, beklentilerinin yerel seçimlerden sonra çözülmeyeceğini düşünen gençler, seçimleri gündemlerinden uzak tutuyorlar. Boğaziçi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya bölümü öğrencisi Bergül Balkır, oy kullanarak değiştirebilecekleri bir şey olmadığını belirterek, "Birçok şey daha önceden söylendi. Fakat yapılmadı. Seçim vaadi olmaktan ileri gidecekse güzel. Ama seçimden sonra yapılacağını hiç sanmıyorum" dedi.

Yerel yönetimlerde öğrencilerin temsil edilmesinin mümkün olmadığını vurgulayan Yıldız Üniversitesi Jeodizi ve Fotogrometri Bölümü öğrencisi Yüksel Sağlam, sözlerine şöyle devam ediyor: "Şu an için pek bir düşüncem yok. Çünkü yeterli bir birikime sahip değilim. Fakat yerel yönetimlerce birçok yersiz harcamalar yapılıyor. Onun yerine okul yapsınlar. Türkiye'de kimsenin bir şey yapacağına inanmıyorum, mühürü hepsine basacağım."

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden Ertan Yılmaz ise yerel yönetimlere yükseköğrenim gençliğinin katılımına izin verilmediğini belirterek "Yerel seçimler çok önemli. Bence Belediye Başkanı olan kişi, partili olarak değil, kişi olarak iyi işler yapabilecek kapasitede olması gerekir. Yerel yönetimlere katılmamız olanaklı olmadığı için, daha çok özel sorunlarımla uğraşıyorum" diyordu.

Metin Öztez ise öğrenci derneklerinin yasak olduğunu, öğrencilerin dernek statüsünde olan kurumlarla yerel yönetimlere katılabileceğini söylerken; Oktay Şılay siyaset konuşmak istemediğini, yerel seçimlerin gündeminde olmadığını, gündemini kendi dertlerinin olduğunu belirtiyordu. Mehmet Varol da hiçbir adayı tanımadığını ve ne yapacaklarını bilmediğini vurgulayarak kısacası 'bir fikrim yok' diyerek geçiştiriyordu.

Bu ilgisizliğin sorumlusu biz gençler miyiz?

Yükseköğrenim gençliği yerel yönetimlerden ne istiyor?

Yerel seçimlerin yapılmasına kısa bir süre kala, İstanbul'daki üniversitelerde küçük bir araştırma yaptık. Amacımız, üniversiteli gençliğin yerel yönetimlerden beklentilerini saptamaktı. Gençlerin üzerinde durduğu en önemli iki konu, ulaşım sorunu ve kültürel etkinlikler oldu.

Öğrenciler, özgün sorunlarının çözümüne yönelik beklentilerin yanısıra, belediyelerden bekledikleri hizmetler şöyle özetlenebilir:

- Sabah ve akşam saatlerinde öğrenci yurtlarından ve merkezi yerlerden üniversitelere daha fazla otobüs seferleri konulması, okullara ücretsiz servislerin, ücretsiz ulaşım hizmetlerinin sağlanması. Deniz Otobüsleri'nde yolcu taşıma ücretlerinin azaltılması.
- Sinema ve tiyatrolarda daha önce varolan öğrenci indirimi uygulamasına tekrar dönülmesi. Belediye şenlikleri yapılması. Kahvelere alternatif olarak yerel yönetimlerin "Öğrenci lokalleri" açması. Belediyelerin spor alanlarını arttırarak, kültür merkezleri açması.
- Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlı olan yurtlarda yaşanan sorunların varolmadığı belediye yurtlarının açılması. Belediyelerin sahip olduğu binalardan bazılarının, öğrenci pansiyonu olarak kiraya verilmesi, pansiyonculuğu özendirmesi. "Öğrenciye ev vermem!" anlayışının kaldırılması ve kiraların yüksekliğinin önlenmesi için rehberlik hizmeti yapılması.

Öğrencilerin, yerel yönetimlerden genel sorunların çözümündeki beklentileri de; trafik sorununun çözümü ve çevre kirliliğinin önlenmesi.

BİR UZMAN GÖZÜYLE

Yerel yönetimler gençliğe ne yapıyorlar ki öğrencilerde birşeyler yapabilsinler.

Öğrenci gençliğin yerel yönetimlere katılabilmesi ve istemlerinin yerel yönetimlerce çözümü konusunda bilgisine başvurduğumuz İTÜ İnşaat Fakültesi Çevre Bölümü Öğretim üyesi Doç.Dr. Olcay TUNAY şu görüşleri dile getirdi.

Genellikle üniversite çağındaki genç insan, sosyal aktivitede bulunmak ister. Öğrencilerin üniversitede sosyal aktiviteleri çok sınırlı. Yerel yönetimler gençliğe ne kadar ilgi gösterirse, gençlik de yerel yönetimlere o kadar ilgi gösterir. Yerel yönetimler gençlik ve öğrencilere ne yapıyorlar ki, öğrenciler de bir şeyler yapabilsinler, yarar sağlayabilsinler. Her zaman olduğu gibi, iki yönlü bir problemdir bu. Örneğin, Amerika'da yerel yönetimlerde gençler daha etkili ve gençlik daha gelişkin. Amerika'da üniversitelerde ilk karşılaştığımız şey dert dinleme, problemleri çözümleme merkezleridir. Öğrenciler giderler dertlerini söylerler, onlardan yardım alırlar. Zaten gençleri yönlendirmek zorundalar. Meşgul etmek zorundalar.

Bizde ise öğrenciler, önce kendilerini kurtarmaya bakıyor. Yaşamaya çalışıyor, ayakta durmaya uğraşıyor. Sosyal faaliyetlere zaman ayıramayan öğrenci tek yönlü gelişiyor. Bu tek yönlü gelişimin toplumsal zararları var. Genç insan, toplumsal yaşama geçtiğinde topluma verebileceği şeyleri veremiyor ve toplumdan soyutlanıyor. Üniversitelerde bir çok yönleriyle organizasyonlar vardır. Bir spor kulübü vardır ama az. Yani birtakım ilişkilerin kurulmasında önemli olan organizasyonlardır. Ve bu kuruluşların yerel yönetim kuruluşlarıyla ilişkiye geçmesi gerekir. Bunlar sistem olarak çözülebilecek şeylerdir.

"SİYASETİ SEVİMSİZ GÖRMEYİN"

Yerel seçimler yaklaşırken siyasi partilerin Anakent Belediye Başkan adaylarıyla görüşmek istedik. Yüksek öğrenim gençliğinin yerel yönetimlerden beklenti ve istemlerinin, adaylar tarafından nasıl karşılandığını ve çözüm önerilerinin neler olduğunu öğrenmek amacındaydık. Görüşme isteğimizi ANAP'ın belediye başkan adayı Bedrettin Dalan dışındaki diğer siyasi partilerin adayları olumlu karşıladılar. Bedrettin Dalan ise işlerinin çok olduğunu öne sürerek görüşme isteğimizi reddetti. Bu nedenle sayın Dalan'ın çok değerli görüşlerini sizlere iletemiyoruz.

Görüştüğümüz adaylar yerel yönetimler üzerine kendi programlarını açıkladıktan sonra, hepsi aynı noktayı vurguladılar; siyaseti sevimsiz görmeyin.

DYP İstanbul Anakent Belediye Başkan Adayı, Vural Arıkan;

"Gençler için düşündüğümüz ve iki madde ile formüle ettiğimiz çözümlerimiz var:

1- Genel ulaşım sistemi içinde öğrencilerin okula gidiş ve gelişlerini kamu hizmeti olarak ücretsiz sağlamak.

2- Yoksulluk çemberi içinde yaşayan gençlerimizin eğitimi, kültürel ve sosyal faaliyetleri için Halkevleri açmak.

Belediye arsaları üzerine 'belediye mahalleleleri' kurdurup, yurtlar şeklinde öğrencilerimize sunacağız.

Yerel yönetimlerde idari organlar var. Gereği, icabı buralarda bulunabilir. Ama buna kifayet edilmemelidir. Gençliğin görüşleri de alınmalıdır.

Gençlere özellikle şunu söylemek istiyorum. Siyasetten uzak durmayınız, siyaseti sevimsiz görmeyiniz."

SHP İstanbul Anakent Belediye Başkan adayı, Prof. Nurettin Sözen;

"Bütün öğrencilik yıllarımda bir yıl bile ara vermeden gençlik örgütlerinde çalıştım. Kuşkusuz bu inançla, bu bilgiyle, bu birikimle olaylara yaklaşacağım.

Somut olarak söylemeye gelince; ulaşımda öğrencilere kolaylık, öğrenci kuruluşların örgütlenmesine yardım etmek. Her semtte, her türlü etkinlikleri değerlendirecek kültürevleri açmayı öneriyoruz. Okuma odaları düşündük. İlk ve orta öğrenimdeki çocuklarımıza okumada ve beceri kurslarında yardımcı olmaları için üniversiteli gençlerden yararlanmayı düşündük.

Yerel yönetimlerde temsil olayını, ben genel demokratik belediyecilik anlayışı içinde görüyorum. Dolayısıyla önce öğrenciler kitle örgütü haline gelmeliler. Sonra bizim demokratik belediyecilik anlayışımıza göre, bir karar alırsak mutlak o yörenin insanıyla, örneğin öğrencilerin yoğun olduğu yerle ilgili bir karar alınacaksa bunu önce onlara anlatacağız. Gelecek tepkiye göre yeniden kararlar oluşturacağız."

RP İstanbul Anakent Belediye Başkan adayı, Fahri Zengin;

"Konuyu genç, yaşlı diye şahsen ayırmıyorum. Yerel yönetimlerin halkın katılımına açık olması ve denetlenmesi gerektiğine inanıyorum. Bu belki bir ölçüde yasal değişiklik gerektiren bir konu. Ama biz yasal zemin olmadan da yerel yönetimler olarak bu uygulamayı başlatmaya karar verdik. Kapalı meclisler dışında "halk meclisi" oluşturacağız. "Halk meclisi" salonunda en az ayda bir gün belediye başkanı ve ilgili daire müdürlerinin de hazır bulunacağı, her kesimden halkın sorunlarını anlatabileceği toplantılar düzenleyeceğiz.

İsteyen herkesin örgütlenmesinden yanayım. Dört kişi biraraya gelip ticaret yapabiliyorsa, sosyal ve siyasal amaçlı birlikler de kurulmalıdır.

BAKAN'I SUSTURUN, SÖYLEDİKLERİ TERS ETKİ YAPIYOR.

11 Şubat 1989

Hasan Celal Güzel: Biz cici çocuklar istemiyoruz.

24 Şubat 1989

Yıldız Üniversitesi öğrencileri Rektörlüğe verdikleri dilekçenin cevabını almak için toplanıyorlar. Kendilerini videoya almak isteyen bir kişiye kim olduğunu soruyorlar ve diğer bir sivil polisin silahı ile karşılaşıyorlar. Önce bir öğrenciye doğrultulan silah daha sonra havaya sıkılıyor. Olay öncesi öğrencilerle görüşmeyen Rektör, Süha Toner; öğrencilerin can güvenliği istemeleri üzerine "bir şey olmaz. Şimdi karşılarına çıkarsam bunun arkası gelmez" diyor ve okula polisi kendisinin çağırmadığını belirtiyor.

27 Şubat 1989

İÜSBF öğrencileri Yıldız'da polisin ateş etmesini kınıyorlar. **"Bu gün Yıldız'da silah çeken polis yarın bizim okulumuzda da çekebilir"** diyorlar ve Rektör Cemi Demiroğlu ile görüşmek istiyorlar. Öğrencilerin kapıya geldiğini gören Rektör, Rektörlüğün kapısını kapattırıyor.

28 Şubat 1989

Yıldız Üniversitesi'nde polisin silah kullanmasını ve okullarda polis bulunmasını protesto eden İstanbul'un değişik üniversitelerinden bine yakın öğrenci Yıldız Üniversitesi'nde toplanıyor ve protesto yürüyüşü yapmak istiyorlar. Polis öğrencileri cop kullanarak dağıtmak istiyor ve akşama kadar süren operasyonlarla tek tek şüpheli evler aranarak 110 öğrenci gözaltına alınıyor.

Olay üzerine **"polisin üniversiteye girip giremeyeceği"** tartışmaları gündeme geldi. Bakanlar ve YÖK Başkanı'ndan çelişkili açıklamalar yapılırken, Baro Denetleme Kurulu Üyesi Doğan Zengin, yasalara göre polisin üniversiteye giremeyeceğini belirtti.

Yıldız Üniversitesi öğrencileri, Savcılığa ateş eden polis hakkında suç duyurusunda bulundular.

1 Mart 1989

Hasan Celal Güzel: Olayı kınıyorum. Polisin üniversiteye silah kullanması doğru değil.

YÖK Başkanı Doğramacı: Ben olayı kınamıyorum. Öğrenciler tamamen yasadışı bir şekilde görevli emniyet kuvvetlerini taklamışlardır. Bu büyük bir suçtur. Olaylar üzerine havaya bir el ateş açılmıştır. Olay bundan ibarettir.

28 Şubat 1989

Hasan Celal Güzel: İ.Ü. İşletme Fakültesi'nde verdiği konferansta: Uslu çocuk olmanıza karşıyım. Öğrencilerin depolitize olmasına karşıyım. Onların ülke sorunlarına katılmasından, dernekleşmesinden yanayım. Bana yardım edin, Dernekler Kanunu'nu, Yüksek Öğretim Kanunu'nu, Anayasa'yı değiştirelim.

8 Mart 1989

İçişleri Bakanı Mustafa Kalemli: Polis Rektörün çağrısı olmadan okula giremez. Girmeyecektir de. Hocalardan isteğim öğrencilere sahip çıkmalarıdır.

YILDIZ ÜNİVERSİTESİ'NDE İLAN EDİLEN YÖNETMELİK GERİ ALINDI:

Olaylar üzerine, Yıldız Üniversitesi'nde 7 Şubat günü ilan edilen yeni ders yönetmeliği geri alındı. Yeni yönetmelik; Türkiye'de gece eğitimi veren tek üniversite olan Yıldız Üniversitesi'nde Mimarlık Fakültesi için gece bölümünün derslerini gündüz 14.00'e alıyordu. Yönetmelik ayrıca gündüz bölümü öğrencilerinin çakışan dersler durumunda geceden ders almasını engelliyordu.

Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu'nun 21/24. maddesi polisin üniversitelere girme durumunu şöyle açıklıyor:

A) Üniversite binaları veya eklentileri içinde, kurumun imkânlarıyla önlenmesi mümkün görülmeyen olayların çıkması ihtimali karşısında Rektör, acele hallerde dekan veya bağlı kuruluş yetkililerinin zabıtadan yardım talep etmeleri halinde,

B) Herhangi bir davet veya izne bağlı olmaksızın suç veya suçluların kovuşturulması için her zaman,

Fıkranın (A) bendinde gösterilen hallerde talep derhal yerine getirilir."

● Yıldız Üniversitesi'nde polisin silah çekmesi ve havaya ateş açmasıyla üniversitelerde başlayan gerginlik devam ediyor.

UZMAN GÖZÜYLE

Baro Denetleme Kurulu Üyesi Doğan Zengin; **"Anayasa'ya göre polis üniversiteye istediği zaman girebilir diye bir şey yok"** dedi. Zengin daha sonra, **"Yasa olağanüstü durumlarda fakültenin imkânlarıyla önlenemeyeceği durumlarda rektörün veya dekanın polisten talebi olması durumunda üniversiteye girebileceğini belirtiyor. Yıldız'daki olay sosyal bir olaydır. Demokratik bir taleptir. Öğrenciler, öğrenciliklerinden doğan haklarını kullanıp dilekçe vermişler, cevabını almak istemişler. Burada kasıt yoktur. Kişiye ilişkin bir olay değildir. (B) bendindeki durumla polis üniversiteye giriyorsa (A) bendinin anlamı nedir? Rektör önce kendisi olayla ilgilenmeli ve öğrencilere cevap vermeliydi. Olayı varsayıyorsa bile önce kendisinin gidermesi gerekiyordu. Yasa bunu öngörüyor. Rektör bunu yapmadan polisi çağırmışsa yine yasaya göre (A) bendini çiğnemiştir. Bu durumda rektör polisle öğrenciyi karşı karşıya getirmiştir. Burada polisin rektör tarafından çağırılması durumunda polisin üniversiteye girme emrini veren suçludur. Silah çeken poliste yetkisiz bir şekilde "silah teşhiri ve tehdit"inden suç işlemiş sayılır. Bunun önü alınamazsa nerede duracağı belli olmayan sonuçlara varılabilir"** şeklinde konuştu.

Yıldız Üniversitesi öğrencileri 7 Mart günü Cumhuriyet Savcılığı'na verdikleri bir dilekçeyle Yıldız Üniversitesi'nde kendilerinin dilekçe vermelerini engellemeye çalışan sivil polisler ve silah çekerek olay çıkarmak isteyen polis hakkında suç duyurusunda bulundular.

Bakanın, "Nasıl bir gençlik istiyoruz" adlı paneldeki flaş açıklaması:

"BİZ CİCİ ÇOCUKLAR İSTEMİYORUZ"

Sözhakkı/İstihbarat Servisi

11 Şubat'ta yani son üniversite olayları başlamadan önce Milli Eğitim Bakanı Hasan Celal Güzel İstanbul'da bir bankanın düzenlediği bir panele katıldı. Konusu "nasıl bir gençlik istiyoruz" olan panelde Bakan Hasan Celal güzel, **"flaş açıklamalar"**ının temelini atıyordu. Salonda bulunan yaklaşık 500 kadar öğrenciye **"biz cici çocuklar istemiyoruz"** diyen Bakan Güzel, cici cici oturan öğrencilerden gelen soruları şöyle yanıtladı:

"Sayın Bakan,

Birkaç gün önce İsviçre'de öğrencilerin eğitim bütçesinin düşürülmesi dolayısıyla yaptıkları protesto gösterisini çok sempatik bulduğunuzu ve maalesef bizim ülkede hem öğrencilerin hem de öğretmenlerin örgütlerinin bulunmadığını söylemiştiniz.

Avrupa'da en düşük eğitim bütçesinin ülkemizde olduğunu düşünürsek, bizim çoktandır meclis önünde protesto gösterisinde bulunmamız gerektiği açıktır. Böyle bir protestoda polisin götürmesi durumunda (ki şimdiye kadar hep böyle oldu) bizi suça sizin teşvik ettiğinizi söyleyebilir miyiz? (**MÜ. Hukuk Fak. Ali Ekşi**

Bakan'ın yanıtı: Bir hukukçunun yazdığı belli.

(Dileriz Ali Ekşi'nin, son üniversite olaylarından evvel sorduğu bu sorudan dolayı "olayları sen örgütledin, başlatmadan evvel de Bakan'ın ağzını aradın" denerek başına bir iş getirilmez).

Ülkemizde de üzerinde anlaştığını belirttiğiniz "demokrasi, barış ve özgürlüklerden" ayrı bir eğitim düşünülebilir mi, 15 yaşındaki öğrencisinin "komünist" diye ihbar eden müdürlerimiz var da... **İ.Ü. Edebiyat Fak. Cevdet Aslan**

Bakan'ın yanıtı: Sormuş, yanıtlamış.

"Konuşmanızın bir yerinde eğitimden, demokrasiden ve söz hakkından söz ettiniz. Acaba şu anda salonda sadece İ.Ü. Hukuk Fakültesinden öğrenci gibi davranan en az 6 polis görevlisinin olduğunu biliyor musunuz, bunun söz söylemeye bir engel de teşkil edebileceği konusunda ne düşünüyorsunuz?/**İÜ Hukuk Fakültesi. Yıldırım Sayıta**

Bakan'ın yanıtı: 6 polis görevlisinin söz söylemeye engel teşkil etmediğini bu yazılarla gösterdiniz. 6 polis görevlisini ben görmedim, herhalde siz bu konuda uzmansınız diye düşünüyorum..."

Konuşmayı sessizce dinleyen öğrenciler arasından Yıldırım Sayıta ayağa kalkıp öğrenciler arasında oturan beş kişiyi polis diye göstererek Bakan'ın bunlara sormasını istedi. Bakan da ön sıralarda oturan birisine polis olup olmadığını sordu. "Hayır" yanıtını alınca öğrenciye dönüp "bakınız polis değilmiş" dedi.

Salondaki kahkahalar ve gösterilenlerin üzerinde patlayan flaşların arasında itham edilenlerden birisi sesini duyurmaya çalışıyor ve bu salonda polis bulunmasının çok normal olduğunu, girişte arama yapılmadığını ve kendisinin de üzerinde silah bulunmadığını belirtiyor. Konuşma banka yetkilisi tarafından kesiliyor.

Bu tartışmanın diğer bir ilginç yanı ise **Yıldırım Sayıta**'nın "buradaki konuşmamdan sonra okulda başıma birşey gelir veya idare tarafından disiplin soruşturmasına uğrarım diye korkuyorum" açıklaması üzerine Bakan Güzel'in Hukuk Fakültesi Dekanı'na dönerek bu öğrenciye disiplin soruşturması açılmaması ricasıydı.

Sorulara ve yanıtlara devam ediyoruz...

"Sayın Bakan'ım,

Demokrasi, hak ve özgürlük vb. sloganları atılarak milletin dinine, örtüsüne, dindar eleman ve öğrencilerine yapılan saldırı ne zaman sona erecektir. Türkiye'de İmam-Hatip Okulu açılmayacaksa, papazhaham okulu mu açılacak. Kızlarımız kiliseye, havraya, kumarhanelere ve başka hanelere mi gideceklerdir? DİNSİZ mi olmamız gerekiyor bu haksız tutuma göre?

Bakan'ın yanıtı: Cevabı zaten içinde.

"Sayın Güzel,

Bakanlığa gelmiş diğer bakanlardan daha fazla gençliğe eğildiğinize inanıyorum. Yalnız personeliniz de aynı görüşü paylaşıyor mu? Özel yurtlarda çok kötü ve siyasi ortamda kalmaktayız. Okumak istiyorum siyaset değil. Yurt-Kur'a girmek için personelinizin daha anlayışlı olmasını istiyorum. Maalesef yapılanlardan direkt sizin sorumlu olduğunuz görüşünü yıkmak için personelinizin görevlerinin arasına insanlığı da dahil eder misiniz?/**İÜ Edebiyat'tan ANAP'lı genç.**

Bakan'ın yanıtı: Haklısınız...

"Genç Türk insanına vereceğiniz tez ne olacaktır, yabancı coğrafyalarda yaşayan büyük Türk kitleleri hakkında fikrimiz ne olacaktır, Kıbrıs, Musul, Kerkük ne olacak?"

Bu sorunun ilk iki bölümüne uzun uzun cevaplar verirken son bölümünü **Mesut Yılmaz**'a havale etti.

"Bahar bir başlangıç. Yeniyıl yılbaşı ile değil, baharla birlikte tekrar canlanıyor. En çok da duygusal olarak canlılık hissediliyor. Bu insanı, doğayı, çevreyi sevmek olsa gerek..."

BAHAR VE SEVGİ...

"Baharda kendimi zindandan çıkmış gibi hissediyorum. Umutlarımı güneşe bırakıyorum. Bahar güzelliklerle, umutlarla, sevgiyle bütünleşmeli..."

"İnsanlar doğa güzelliklerinin tadını birbirleriyle paylaşmak istiyorlar. Bu da onları arayışa itiyor ve birliktelikler daha kolay kuruluyor..."

"Baharda sevginin arttığını söylemek zor. İnsanlar genelde beraber olabilecekleri birini arıyorlar. Buna gerçekten sevgi denilebilir mi?.."

"Bahar her şeyi etkiliyor. Tüm güzellikler baharda yaşanıyor ve bu sevgiyi çağrıştırıyor. Baharda her şeye âşık oluyorum. Doğaya, umuda... Daha fazla karşı cinse..."

"Bahar" sözcüğü değişimi, canlılığı, hareketi ve yenilenmeyi çağrıştırıyor. Bu çağrışım ifadesini önce doğada buluyor. Doğa tüm unsurlarıyla kış uykusundan uyanıyor. Ağaçların yeşerişi, çiçeklerin açılışı, kuş seslerinin ortalığı yeniden kaplayışı... Doğadaki hareketlilik değişimle sonuçlanırken etkisini yalnız kendisiyle mi sınırlıyor? İnsanlar, özellikle de hareketi simgeleyen gençlik bu değişimlerden etkilenmiyor mu?

Kışın köreltiği duygular baharla birlikte uyanıyor. Bedeninde canlılık hissediyor insan.

"Bahar bir başlangıç. Yeni yıl yılbaşı ile değil, baharla birlikte başlıyor. Kışın köreltiği duygular baharla birlikte tekrar canlanıyor. En çok da duygusal olarak canlılık hissediliyor. Bu insanı, doğayı, çevreyi sevmek olsa gerek..." Türkoloji 1. sınıf öğrencisi Özlem Altınbaş'ın bu sözleri baharın insan üzerindeki etkisini özetliyor.

Söyleştiğimiz üniversite öğrencileri bu etkiyi farklı yönleriyle sıralıyorlar; duygulardaki değişim, coşku, doğaya, umuda, insana sevgi ve aşk... "Baharda insanın duyguları değişiyor. İçinde bir hareketlenme oluyor, çocukça hissediyor kendisini..." "Bahar her şeyi etkiliyor. Tüm güzellikler baharda yaşanıyor ve bu sevgiyi çağrıştırıyor. Baharda her şeye âşık oluyorum. Doğaya, umuda, karşı cinse..." "Baharda kendimi zindandan çıkmış gibi hissediyorum. Umutlarımı güneşe bırakıyorum. Bahar güzelliklerle, umutlarla, sevgiyle bütünleşmeli..." "Baharda insan her şeye daha coşkulu ve umutla bakıyor. Baharda insanlar daha sevecen ve birbirlerine daha yakınlar..."

"Baharda, doğayla başbaşa geçirilen zamanın artması ve diğer çiftlerin görüntüsü yalnızlık duygusunu yükseltiyor..." Bu yalnızlık duygusu paylaşma isteği ile bütünleşiyor. "İnsanlar doğa güzelliklerinin tadını birbirleriyle paylaşmak istiyorlar. Bu da onları arayışa itiyor ve birliktelikler daha kolay kuruluyor..."

Üniversite öğrencilerinin sözlerini bilimsel araştırmalar da destekliyor. Hava sıcaklığı ve doğadaki değişimlerin insanlar arasındaki fiziksel çekim ve elektriklenmeyi arttırdığı, sıcaklık artışının kan akımını hızlandırarak cinsel duyguları yükselttiği bilimsel olarak kanıtlanmış.

Gençler görsel çekiciliğin artmasının da insanları birlikteliğe yönelttiğini düşünüyorlar. "Havaların ısınmasıyla birlikte görsel çekicilik de artıyor. İnsanlar daha cazip giyim kuşamlarıyla görsel zenginlik kervanına katılıyorlar. Ve sergileme insanları birbirine yaklaştırıyor."

Duygulardaki değişim, coşku, doğaya, umuda, insana sevgi ve aşk... Baharın tarifini başka sözcükler yapamaz herhalde.

Ancak, baharın getirdiği doğa değişikliklerinin insanlar üzerindeki etkisi aynı biçimlerde ortaya çıkmıyor. İnsanların kişilikleri ve değer yargıları da bu etkiyi biçimlendiriyor. "Bence sevmek için baharda olmak gerekmiyor. İnsan mevsim farkı gözetmeksizin sevebilir. Baharın buna katkısı olduğunu düşünmüyorum..."

"Baharın sevgi üzerine bir etkisi olduğunu sanmıyorum. İnsanı sevgiye yönelten karşısındaki kişinin değeridir. Yoksa baharla insan sevgiye yönelmez...", "Baharda sevginin arttığını söylemek zor. İnsanlar genelde beraber olabilecekleri birini arıyorlar. Buna gerçekten sevgi denilebilir mi?.." sözleri bunun bir göstergesi.

Peki baharda hiç mi hüzün yaşanmıyor? "Gençlik heyecanına bir de baharın coşkusu eklenince, insanları bu heyecan ve coşkuyu paylaşmaya itiyor. İnsanlar daha çabuk sevebildikleri gibi daha çabuk bıkabiliyorlar da..." "Bahar varolan sevgileri yenileyebildiği gibi, yeni arayışlara da yol açabiliyor. Ve var olan sevgileri söndürebiliyor..." "Baharda başlayan birliktelikler kısa ömürlü oluyor. Yaza bilemedin güze dek sürüyor..."

kim o? KİTAP

Mehmet Eroğlu
ADINI UNUTAN ADAM

Adını Unutan Adam / Mehmet Eroğlu / Can Yayınları / 190 Sayfa / 4000 TL.

Adım! İlk öğrendiğim, yüzümden daha belirleyici olan, beni başkalarından farklı kılan o sihirli sözcük, elveda, seni unutuyorum.

Adını Unutan Adam, 1969'da, Ölüdeniz yakınlarında, düşmanın eline geçtiğinde onlara bilgi vermemek için adını unutmak zorunda kalan bir adamın, 18 yıl sonra adını aramasını anlatıyor. İlginç kurgusuyla dikkati çeken ve sürükleyici bir anlatıma sahip olan **Adını Unutan Adam,** aynı zamanda, daha yaşanası bir dünya için ölümü göze alabilen bir kuşağın öyküsü.

Mehmet Eroğlu, romanın, "68 kuşağı için kaleme alınmış kısa bir ağıt ya da destan denemesi" olduğunu söylüyor. 68 kuşağı için bir ağıt; yani **dünyaya aşık olanlar için; insanın, biyolojik bir varlıktan öte, soyut kavramlara karşı özel sorumluluğu olan bir varlık olduğuna inananlar için;** etkili bitkilere basmaktan kaçındığı için, ölenler için; biraz daha insan olmak, **insanlaşmak isteyenler için...**

Kadınlık Arzuları / Rosalind Coward / Çeviren: Alev Türker / Ayrıntı Yayınevi / 219 sayfa / 4000 TL.

Tanınmış İngiliz feministlerden Rosalind Coward'ın "kadın" üzerine yazılmış yazılarından oluşan kitabı, dilimize Alev Türker kazandırmış. Coward yazılarında kadınların toplum tarafından nasıl biçimlendirildiklerini anlatıyor, bu biçimlendirmeye nasıl karşı konulabileceğini irdeliyor.

Bir Cinayet Romanı / Pınar Kür / Can Yayınları / 362 Sayfa / 8500 TL.

Tanıtım yazısında **"polisiye türünün tekniklerinden yola çıkan ilginç bir cinayet romanı"** olarak tanımlanan **"Bir Cinayet Romanı"**, edebiyatımızın saygın isimlerinden Pınar Kür'ün yedinci kitabı. Alışılmış cinayet romanlarını aratmayacak gizler ve sürprizlerle dolu olan kitap yalnızca cinayetleri değil, insanı, ölen, öldüren, yaşayan insanları anlatıyor, aşkları, mutsuzlukları ve başarılarıyla...

Pınar Kür
BİR CİNAYET
ROMANI

Siyah Mavi Aşk, Mehmet Sevda / Amaç Yayıncılık / 112 Sayfa / 3000 TL.

Siyah Mavi Aşk, yurtdışında yaşayan yazar Mehmet Sevda'nın ilk öykü kitabı. Aşk, politik savaşım, ülke özlemi konularını içeren on öyküden oluşan kitap, yurtdışında yaşayan insanların acılı yazgısını anlatıyor. Düşle gerçeğin içiçe yaşandığı öykülerde, yazar, şiire yaklaşan bir dil kullanmış.

Mehmet Sevda, Almanya'da yayınlanan Türkiye Postası gazetesinin 1985 Gençlik Yılı dolayısıyla düzenlediği yarışmada öykü ve şiir dalında üçüncülük, 1986 Dünya Barış Yılı nedeniyle İsviçre İşçi Birliği'nin düzenlediği yarışmada öykü dalında birincilik ödülü almış.

Wittgenstein'in Yeğeni / Thomas Bernhard / Çeviren: Fatih Özgüven / Metis Yayınları / 117 Sayfa / 3000 TL.

"Bir Dostluk" altbaşlığıyla sunulan kitap, çok sayıda romanı ve tiyatro eseri bulunan Avusturyalı yazar Thomas Bernhard'ın 1981'de kaleme aldığı anlatısı. Orhan Pamuk kitaba yazdığı önsözde: **"O hepimizin öfkeyle yaptığı saldırıları, acımasızlıkları, saplantıyla tekrarladığımız nefretleri, sevgileri, tutkuları, herkesin önünde apaçık dile getirmenin ve bunu "iyi sanat" düzeyine çıkarabilmenin bir yolunu bulmuştur"** diyor.

GARİPNAME

Mimar Sinan öğrencilerinden mektup var:

HANİ "HEP BİRLİKTE" İDİ?

Selam,

Bizler Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde okuyan bir grup öğrenciyiz.

Daha önce çıkarmış olduğunuz Üniversiteli gazetesini düzenli olarak okumaya çalıştık, katkıda bulunmaya karar verdik, istedik. Ne var ki gazete yayın hayatına üçüncü sayıdan sonra son verdi, veya ara verdi, bilemiyoruz.

"Söz Hakkı çıkıyor, çıkacak dendi ve çıktı." dendiğinde çok sevindik. "Artık bizler de sesimizi duyurabileceğimiz (öyle diyordunuz ya) bir gazeteye kavuşuyoruz" dedik.

İlk sayıyı elimize aldığımızda adeta yıkıldık. Üniversiteli gibi bir gazeteden sonra böylesi bir yayın gerçekten geri bir adımdı. Sizler için. Soğuk, itici, özellikle pikaj açısından çok zayıf, amatörce geldi bize.

Gelelim bizler için önemli olan kısmına:

İlk sayıdaki karikatürler gerek konuları, gerek çizgileri itibarıyla bizleri çok güldürdü, düşündürdü. Zira çok amatörceydi, gülünçtü. Bizler bu alandaki boşluğu doldurmak, bu konuda yardımcı olmak amacıyla hemen kolları sıvadık, küçük bir ekip kurduk. Katkımızı bu alanda gerçekleştirmek istedik, hem sonra yetkin olduğumuz konu buydu, derdimizi böylelikle anlatabilirdik. Karikatürleri peşpeşe ürettik, aralarından beğendiğimiz ikizi dizi bant, biri çizgi öykü olmak üzere, bir dosya dolusu karikatür gönderdik, hem de elden.

Günlerden 12 Ocak... Söz Hakkı elimizde. Gönderdiğimiz karikatürlerden bir tanesinin bile yayınlanmadığını şaşkınlıkla, üzüntüyle görüyoruz. Daha doğrusu ben görüyorum. Bugün... Ben görüyorum, çünkü gazeteyi arkadaşlarıma göstermeye cesaret edemedim. Alacağım tepkiden korktum. Onları karikatür çizmeye (onca dersleri arasında) teşvik eden, "göndermeliyiz, çizmeliyiz, ihtiyaçları var baksanıza" diye gaza getiren bendim. Nasıl gösteririm...

Şimdi sizlere soruyorum arkadaşlar: **"Bit Pazarı"** adlı ne işe yaradığını anlamadığım gereksiz köşe yerine (madem amaç sayfa doldurmaktı, zira o izlenimi verdi bana) bizlerden bir arkadaşın karikatürünü koyamaz mısınız? Sonra iki tane film eleştirisine bir sayfa ayırmak niye?

Çok güzel, bir arkadaşımızın şiiri yayınlanmış. Bizler de ürünlerimizle katkıda bulunmak istedik gazeteye. Yoksa ürünlerimizin yayınlanması için ille de şiir olması mı gerekiyor? **Yoksa Gazete'de birilerini mi tanımalıydık.** Bilemedik.

Ama şu kesin... Bizler iyi niyetlice yaklaştık, sizlere **içtenlikle** zaman ayırmasını (siz beceremediyseniz de) biz becerdik. Fakat sizler "bizim profesyonel çizerlerimiz, yazarlarımız var" diyorsunuz, sanki ikinci sayıdaki tavrınızla. Bizler gönderirsek de gönderelim, size ne di mi?

Hani gençliğin gazetesiydi bu? Hani bizlerin de ürünlerine yer verilecekti? Hani **"hep birlikte, dostlukla"** idi. Bence **hepbizlikte** deseniz daha iyi, daha dürüstçe olacak. Bizlere de hepsizlikte demek kalıyor. Evet ya, **HEPSİZLİKTE** ne yapalım?

İsim vermiyorum. Sizin için ne önemi var ki?

Gazete için başka eleştirilerim de olacak, fakat sizlerin bu eleştirileri değerlendireceğinizi sanmadığım için yazmıyorum. Sizleri o samimiyette görmüyorum artık. **Kendi kendinizi tatmin için gazete çıkarıyorsunuz, gençliği düşündüğünüz yok bile.** Bu gidişle nereye varırsınız bilmiyorum ama, okuyucularınız azalıyor bunu bilin.

TANIŞTIRALIM: KİKOS

● Dar arkadaş çevrelerinin, gruplaşmaların aşılabildiği ortamlar bu tür çalışmalarla gerçekleşiyor."

SÖZ HAKKI/İZMİR

Ege Üniversitesi kampüsünde, Tekstil'in kantini dendiğinde çoğu öğrencinin aklına yoğun sigara dumanı, baş ağrıtan bir uğultu gelmez. Tekstil Mühendisliği binasının arkasındaki tek katlı binanın kapısını araladığınızda farklı bir ortamla karşılaşırsınız. Masaların üzerindeki günlük gazeteleriyle, dergileriyle, hiç boş kalmayan satranç takımıyla, oldukça büyük kitaplığı ve panosuyla KİKOS (Kiralık Kitap Okuma Servisi) karşınızda durmaktadır.

KİKOS'u ziyarete gittiğimizde kantinde KİKOS'u oluşturan ve bugünkü haline getirenler arasında en çok emeği geçenlerden Hüseyin arkadaşla karşılaştık:

SÖZ HAKKI: **Konuşmamıza KİKOS nedir sorusuyla başlayalım, ne dersin?**

HÜSEYİN: KİKOS, fakülte öğrencilerine oldukça düşük bir ücretle (kitap bedelinin yüzde onu) kitap okuma olanağı sağlıyor. Geçen yıl Eylül'de faaliyete geçen KİKOS'un, felsefeden şiire kadar çok çeşitli kitaplardan oluşan bir listesi var.

SÖZ HAKKI: **KİKOS hangi amaçla ve nasıl oluştu?**

HÜSEYİN: **Bence bir ülkenin değerlendirilmesinde, okuma oranı öncelikle göz önüne alınmalıdır. Gazete, dergi ve kitap tüketimi arttıkça insanların konulara yaklaşımı daha gerçekçi ve mantıklı bir zemine oturuyor.**

Ben de bu noktadan hareketle, uzun zamandır bir kitaplık oluşturma, arkadaşlarıma kitap okutma uğraşı içindeyim. Benim, arkadaşlarıma ödünç

en çok istenen yedi gazetesini bulunduruyoruz. Tiyatro ve konser biletlerini de buradan temin edebilirsiniz.

SÖZ HAKKI: **Kantine en çok istenen yedi gazetenin alındığını söylediniz. Bunları nasıl belirlediniz?**

HÜSEYİN: Okulda yaptığımız bir anketin sonuçlarına göre. Buna göre öğrencilerin en çok okumak istedikleri üç gazete Cumhuriyet, Hürriyet ve Milliyet. Bu sonuçlara göre ilk yedi sırayı alan gazetelerden hergün birer tane alıyoruz.

SÖZ HAKKI: **Çalışmalarınızı gerçekleştirirken okul yönetiminden yardım görüyor musunuz?**

HÜSEYİN: **Hayır, yönetimden hiç yardım görmedik. Tüm çalışmalarımız bizim gayretlerimiz ve özverimizle gerçekleşti.**

SÖZ HAKKI: **Bu tür çalışmalar yapmak isteyen arkadaşlara ne gibi önerileriniz olacak?**

HÜSEYİN: **Bu konuda diğer fakültelerden gelen arkadaşlarla ve kendi arkadaşlarımızla konuştuk. Gördüğümüz en temel eksiklik yeter-**

vermek, okumalarını sağlamak için okula getirip kantinde, karton bir kutu içinde sergilemeye başladığım yirmiüç kitaptan, arkadaşlarımın da yardımıyla sekizyüzüç kitaba ulaştık.

SÖZ HAKKI: **Kitap kiralamak dışında ne gibi çalışmalarınız var?**

HÜSEYİN: **Kantinimizi bir kültür merkezi haline getirmeye çalışıyoruz. Panomuzda çeşitli kültürel etkinliklere çağrıları görmek mümkün. Satranç masamız hiç boş kalmıyor. Dergilerin büyük bölümünü ve o günün**

li girişkenliğin gösterilmemesi. Böyle çalışmaların bir Basın Yayın Yüksek Okulu'nda, bir Edebiyat'ta görülmemesi üzücü. "Derslerimiz var, o yüzden bu tip işlerle ilgilenemiyoruz" gibi bir bahaneyi kabul etmiyorum.

Şunu da vurgulamak isterim, sık sık gördüğümüz okul içi gruplaşmaların, dar arkadaş çevrelerinin aşılabildiği ortamlar bu tür çalışmalarla gerçekleşiyor.

Hüseyin'in bu söylediklerinden sonra bize, "Nice nice KİKOS'lara!" demekten başka birşey düşmüyor.

KISA KISA

Mersin'de Öğrencilere Ücretsiz Kitaplık

Mersin Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksek Okulu Öğrenci Derneği (TİYÖD), dernek bünyesinde tüm öğrencilerin ücretsiz yararlanabilecekleri bir kitaplık kurdu. TİYÖD'den yapılan açıklamada, "öğrencilerin okuma alışkanlığının sürekliliğini sağlamak, olaylara karşı daha duyarlı öğrenci kitlesi oluşturmak amacıyla bünyemizde her öğrencinin yararlanabileceği bir kitaplık oluşturduk. Daha geniş öğrenci kitlelerine hizmet verebilmek, okuma alışkanlığını sağlamak, arttırmak ve sürekliliğini sağlamak amacıyla oluşturulan kitaplığımıza tüm öğrenci arkadaşların kitap yardımlarını bekliyoruz" dendi.

Gönderilecek kitaplar için adres: Çukurova Üniversitesi, Mersin Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksek Okulu Öğrenci Derneği, Okul Kantini, MERSİN.

ÇAPA'DA RUHİ SU DİNLETİSİ

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden bir grup öğrencinin 7 Mart günü okul kantininde gerçekleştirdikleri Ruhi Su dinletisinde sanatçının yirmi parçası teypten dinletildi. Yaklaşık bir saat süren dinletiye 200 kadar öğrenci katıldı.

ANKARA'DA YENİ BİR TİYATRO

"Çağdaş Seminerler Topluluğu Tiyatrosu" perdelerini bu sezon açacak. Bir yıl önce kurulan ve bu bir yıl içinde çeşitli araştırmalar yapan topluluk, bir yandan ilginç seminerler vermek, bir yandan da bu seminerlere bağlı olan oyunlar oynamak amacını güdüyor. Bu oyunların çoğu özgün müziklerle süslenmiş oyunlar olacak.

Topluluk kapılarını bütün amatör yazar, müzisyen ve oyunculara açıyor... Topluluğa katılanlar yapılacak ön sınavdan sonra devlet tiyatrosunun kimi sanatçıları tarafından eğitilecekler ve araştırma ekibinde aktif olarak çalışma fırsatı bulacaklar... Topluluğa katılmak isteyenler öz geçmişlerini ve adreslerini P.K. 138 Kavaklıdere/Ankara adresine yollayarak ayrıntılı bilgi alabilecekler.

Değişik bir sanat anlayışının öncülüğünü yapmak isteyen grup sekiz kişiden oluşuyor.

Boğaziçi'nde Fotoğrafçılık Sergisi

Boğaziçi Üniversitesi Mağara Araştırma Kulübü, 13-17 Mart tarihleri arasında, üniversite bahçesindeki Kırmızı Salon'da, Türkiye mağaralarından ve kamp yaşamından kimi görüntülerin sunulacağı bir fotoğraf sergisi açacak.

Pink Floyd'dan yeni bir tad:

Gökgürültüsünün Hoş Sesi

Efsanevi topluluğun ilk konser albümü "Delicate Sound Of Thunder" ülkemizde de yayınlandı.

"Gökgürültüsünün Hoş Sesi" iki plaklık bir albüm ve ne yazık ki konserin tümünü içermiyor. Albümde topluluğun çeşitli dönemlerine ait onbeş parça yer alıyor.

● Dünyanın en iyi birkaç solo gitaristinden biri kabul edilen Gilmour albüm boyunca eşsiz bir gitar ziyafeti sunuyor dinleyiciye.

Tamer Baran

Pink Floyd hayranlarının keyfine diyecek yok bu günlerde.. Neden derseniz, topluluğun geçen yıl tamamladıkları dev (13 ay, 150 konser, 56 kamyon, 200 teknisyen) dünya turnesinde verdikleri konserlerin kayıtlarından oluşan bir albüm, üç ay gecikmeyle de olsa, ülkemizde de yayınlandı. Üstelik bu Pink Floyd tarihinin ilk konser albümü.

Bilindiği gibi, birkaç yıl önce gurup üyeleri arasında çıkan görüş ayrılığı sonucu gurubun beyni kabul edilen Roger Waters topluluktan ayrılmıştı. Waters gurubun dağılması gerektiğini söylüyor, diğer gurup üyeleri David Gilmour, Nick Mason ve Richard Wright devam etmekte ısrar ediyorlardı. Sonuçta iş mahkemeye kadar vardı, resmi makamlar, Waters ayrılsa da topluluğun ismini sürdürebileceğine karar verdi. Waters solo çalışmalarına hız verdi, Pink Floyd "A Momentary Lapse Of Reason"ı çıkardı piyasaya. Waters'ın ayrılmasıyla herkesin alıştığı görüntüsünü değiştirmeye başladı gurup. Topluluğun kurulduğundan bu yana sürdürdüğü gizemli hava dağıldı, basına demeçler verildi, söyleşiler yapıldı. Ve sonunda Pink Floyd ilk konser albümünü yayınladı: "Delicate Sound Of Thunder".

"Gökgürültüsünün Hoş Sesi" iki plaklık bir albüm ve ne yazık ki konserin tümünü içermiyor. Albümde topluluğun çeşitli dönemlerine ait onbeş parça yer alıyor.

Birinci kaset, topluluğun kurucusu Syd Parret'in anısına Waters'un bestelediği "Shine On You Crazy Diamond" ile açılıyor. "Parılda Çılgın Elmas"ın on dakikayı aşan bu olağanüstü yorumunda ilk dikkati çeken Gilmour'un gitarı. Dünyanın en iyi birkaç solo gitaristinden biri kabul edilen Gilmour, albüm boyunca eşsiz bir gitar ziyafeti sunuyor dinleyiciye. Birinci kaseti oluşturan "A Momentary Lapse Of Reason"dan alınma parçalarda da, klasik Pink Floyd parçalarında da, heryerde, her notada Gilmour'un gitarı var. Gilmour'un ustalığı albümün başarısına azımsanamayacak katkıda bulunuyor.

İkinci kasetin açılışında yer alan parça "Meddle" albümünde yer alan "One Of These Days". Bu enstrümental parçanın ardından rock tarihinin klasikleşmiş -ve belki de en güzel- parçalarından biri geliyor: "Time". 600 haftadan fazla Billboard listesinde kalarak topluluğa bu alanda dünya rekoru kazandıran ünlü "Dark Side Of The Moon" albümünden iki 'hit' parça daha alınmış bu albüme: "Money" ve "Us And Them". Yine Syd Barret'e adanmış "Wish You Were Here" ile "The Wall" albümünden alınma "Run Like Hell" ve "Comfortably Numb" albümde yer alan diğer parçalar.

Pink Floyd'u şöyle böyle tanıyorsanız, altı son dönem ürününün yanısıra tam dokuz Pink Floyd klasiği içeren bu albümü edinmelisiniz. Çünkü "Gökgürültüsünün Hoş Sesi" rock tarihinin en iyi albümlerinden biri olmaya aday görünüyor. Eğer Pink Floyd'u zaten tanıyorsanız, albümün alıştığınız Pink Floyd tadına yeni tadlar katacağından emin olabilirsiniz.

Eğer Pink Floyd'u zaten tanıyorsanız, albümün alıştığınız Pink Floyd tadına yeni tadlar katacağından emin olabilirsiniz.

HAY-YAM-YAM/ Erkin Koray

Kimilerince ülkemizde "rock" müziğin babası kabul edilen "**Erkin Koray,** on yeni şarkısıyla bir kez daha karşımızda. "**Hay-Yam-Yam**" sanatçının giderek derinleştirdiği rock-folk-taverna müziği sentezi çizgisini örnekleyen dokuz beste ve bir uyarlamadan oluşuyor. "**Hay-Yam-Yam**" ve "**Hayat Katarı**" dikkati çeken parçalar.

LİVANELİ ŞARKILARI/ Leman Sam

Leman Sam oniki Zülfü Livaneli bestesini yorumladığı ilk kasetiyle özgün müzikçiler kervanına katıldı. Kaset, Livaneli'nin çeşitli dönemlerine ait 'hit'lerden oluşan bir seçmeler niteliğinde. Yine de kaset "kemikleşmiş" Livaneli hayranlarını memnun etmeyecek gibi. Çünkü **Leman Sam** Livaneli müziğine son derece yabancı bir gırtlak kullanımına dikkat dayandırıyor yorumunu.

Leman Sam Özgün müzikte yeni bir ses

2. Ankara Film Şenliğinin Ardından...

Öğrencilere Uygulanan Anketin Sonuçları

Kültür Servisi

Film gösterimleri, panel ve söyleşileri, sergileri, yarışmasıyla bir Ankara Film Şenliği daha sona erdi. Bilar A.Ş., Mülkiyeliler Birliği Vakfı ve Bilim ve Sanat Dergisi tarafından ortaklaşa düzenlenen şenlikten geriye kalanlar arasında üniversite öğrencilerine uygulanan bir de anket vardı. Anketin sonuçlarına geçmeden önce bu çalışmanın yine öğrenciler tarafından gerçekleştirildiğini de belirtelim.

Günlük basına yönelik bir soruya verilen yanıtlardan alınan sonuca göre, günlük basını izleyen öğrencilerin % 57'si ilk olarak politika ve haber sayfalarını, % 16'sı ekonomi, % 14'ü spor, ve % 11'i kültür-sanat sayfalarını okuyorlar.

Kültürel yaşama yönelik sorulara verilen yanıtlar, öğrencilerin % 23'ünün bir sanat dalıyla etkin olarak uğraştıklarını, bu sanat dalları içinde müziğin, % 31 ile birinci sırada, % 17 ile tiyatronun ikinci, % 14 ile resim ve edebiyatın üçüncü sırada yer aldığını gösteriyor.

Öğrencilerin yalnızca % 3'ü sinemaya gitmediklerini söylerken, % 45'i ayda 1-2 kez, % 33'ü 3-4 kez, % 16'sı ise en az dört kez gittiğini söylüyor.

Sinemaya gidenlerin % 52'si bu sanat dalına ilgi duydukları için, % 20'si boş zamanlarını değerlendirmek amacıyla, % 16'sı ise eğlenmek için sinemaya gidiyor.

Film seçiminde ilan ve afişler % 54 ile birinci sırayı alıyor. Arkadaşlarının önerisiyle film seçenlerin oranı % 16, filmler hakkında yazılmış eleştirileri okuyarak karar verenlerin oranı ise % 10.

En çok ilgi duyulan türlerin başında % 26'lık bir oranla macera filmleri geliyor. Komedi filmlerinin oranı % 24, korku filmleri ise % 15'lik bir orana sahip.

Öte yandan, filmin sosyal içerikli olmasına özen gösterenlerin büyük bir oran oluşturdukları saptanmış, % 45. Filmin ödül almış olması öğrencilerin % 17'si için en önemli ölçüt. Yönetmeni birinci ölçüt kabul edenlerin oranı % 15'i bulurken, % 16'lık bir kesim filmin düşünsel açıdan ağır olmamasına özen gösteriyor.

En çok ilgi duyulan türlerin başında % 26'lık bir oranla macera filmleri geliyor. Komedi filmlerinin oranı % 24, korku filmleri ise % 15'lik bir orana sahip.

Öte yandan, filmin sosyal içerikli olmasına özen gösterenlerin büyük bir oran oluşturdukları saptanmış, % 45. Filmin ödül almış olması öğrencilerin % 17'si için en önemli ölçüt. Yönetmeni birinci ölçüt kabul edenlerin oranı % 15'i bulurken, % 16'lık bir kesim filmin düşünsel açıdan ağır olmamasına özen gösteriyor.

Ankette öğrencilerin sinema biletlerine uygulanması gereken fiyatlar konusunda görüşleri de alınmış. Öğrencilerin % 51'i biletlerin 1000 TL., diğerleri ise daha ucuz olmasını istiyorlar.

SANATIN İZİNDE

Bir sanat dalında ürün vermiş profesyonel sanatçılarla, o sanat dalıyla amatör olarak uğraşan ya da eğitimini gören gençleri bir araya getirmeyi hedeflediğimiz "sohbet"lerin ilkinde ressam Selim Altan ve resim bölümü öğrencisi Günal Salt konuğumuz oldular.

1959'da İstanbul'da doğan Selim Altan, Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nü 1986'da bitirdi. Daha önce üç karma sergiye katılan sanatçı geçtiğimiz günlerde ilk kişisel sergisini Galeri BM'de açtı.

Günal Salt ise halen aynı bölümde dördüncü sınıf öğrencisine ileride sergi açmayı hedefliyor.

Sohbetlerini yalnızca kısaltarak yayınlıyoruz:

Resim Bölümü Öğrencisi Günal, ressam Selim Altan'la sohbet etti.

G.S.: İlerde, başarabilirsek tabi, sergi açmak bizim için de sözkonusu olacak. O nedenle önce sergi açmanın güçlüklerini sormak istiyorum?

S.Altan: Sergi açmak için resminizin olması gerekiyor. Çünkü galeri sizden resim istiyor. Ve siz örneğin üç resimle gittiğinizde daha çok resminizi görmek istiyor. Sizin, diyelim ki elli resminizin olması ve bunların otuz tanesinin dialarının çekilmiş olması bir avantaj.

Aslında bütün dünyada olduğu gibi bizde de iyi bir galeride sergi açmak zor. İlişkiler önemli. Ama birisi gelip te Beral Hanım'a resimlerini bıraksa, işe de profesyonelce yaklaşıyorsa, bence geri dönmesi mümkün değil... Benim durumum biraz daha farklıydı, biraz daha şanslıydım. İlişkilerim vardı. Resimlerim de beğenildi.

G.S.: Öncelikle belli bir düzeyi yakalamak gerekiyor yani...

S.Altan: İyi resim yapmak lazım. Ama bu da yalnızca resim yapmakla olmaz. Kitap okumak, sinemaya gitmek, herşeyden haberdar olmak gerekiyor. Çünkü iyi resim ancak kişinin kendini iyi yetiştirmesiyle ortaya çıkıyor. Yoksa çok çalışmayla olacak bir şey değil. Meselâ günde dokuz saat yerine beş saat resim çizersiniz, kalan saatlerde sinemaya gidersiniz, kitap okursunuz. Hele de arkadaşlarınız varsa sizi açan, sizi zorlayan... Biz atölyede hep ilgilenirdik...

G.S.: Siz böyle söyleyince şunları düşündüm: Ben okula 84'de gittim. O dönem insanlar daha olgundu, kendilerini yetiştirmişlerdi, belli bir düzeye ulaşmışlardı. O düzey giderek düştü. Şimdi atölyelerde bir boşluk var, gelen öğrencilerin düzeyi belli. Eğitim, lise eğitimi gibi, ödev veriliyor. Atölyeler beş'te kapanıyor. Bayağı kötü yani. Sanki sanat eğitimi veren bir okul değil...

S.Altan: Galeri gibi değil mi?

G.S.: Biraz öyle. Eskiden atölye çalışmaları da farklıydı. Çalışırken fısıltıyla konuşulurdu. Şimdi sonuna kadar bir müzik, insanlar bağırış çağırış... Bu durumun bilincinde olan insanların da kendilerini kurtarmaları zor oluyor.

S.Altan: Valla bence insan tek başına ressam oluyor. İç disiplin çok önemli. Ama başında hoca olmayan bir atölyede resim öğrenilmez. Akademiye gelen öğrenci, belki yeteneklidir ama o yeteneği nasıl yönlendireceğini, resme nasıl bakacağını bilemez. Bu nedenle öğrenciler bu gün daha avantajsız durumdalar. Bu da tabi akademinin kendi sorunlarını bir türlü çözememesinden kaynaklanıyor.

G.S.: Tabi bir de YÖK var.

S.Altan: Evet, YÖK var... O zaten belli bir şey... Sonra meselâ kütüphane... Bu gün dışarıda, diyelim ki Amerika'da en ufak bir üniversitenin kitaplığındaki resim kitapları bile akademininkinden daha iyi.

Bu açıdan, ilginç bir yer. Rio'ya benziyor. Cadde üstünde dev apartmanlar var, ama arka taraf gecekondu. Okulun içinde her şey çok güzel, kafeler vs, ama kütüphaneye gittiğinde okulun ne kadar fakir olduğu orada görünüyor.

G.S.: Ama şu da var; resim bölümü öğrencileri sergileri bile gezmiyorlar, öğrenmeye çalışmıyorlar... Sizin serginize gelen resim bölümü öğrencisi oldu mu? Örneğin size danışan...

S.Altan: Hiç olmadı. Öğrenciler geldi, ama resim bölümünde okuyup okumadıklarını bilmiyorum. Zaten sergiyi gezenler arasında öğrenciler çok az. Herhalde okul engel oluyor gelmelerine. Ama gelmeleri gerekir. Ben öğrenciyken sergilere, açılışlara gidiyordum. Ressamla konuşmak hoşuma gidiyordu, sorular soruyordum. Onore oluyordum. Bu tip şeyler yaptığım işe inancımı pekiştiriyordu. Resim sevgimi geliştiriyordu. Şimdikiler resmi yeterince sevmiyorlar galiba. İnsan sevdiği kızın hangi saatte otobüse bineceğini bilir, gider bekler. Gerekirse yağmur altında bekler, ıslanır... Şimdikiler ıslanmaktan korkuyorlar herhalde...

G.S.: Sizin öğrenci olduğunuz dönemde nasıldı?

S.Altan: Eskiden merak vardı. Şimdi yok. Halbuki merak zararlı bir şey değil ki!.. Meselâ, acaba kaç kişi başka atölyedeki resimleri merak ediyor?

G.S.: Bu durum bence okula gelen insanların düzeyinden kaynaklanıyor. Lise mezunu insanlar geliyor okula, düzey çok düşük, genel kültür sıfır.

S.Altan: Belki de böyle olması gerektiği için böyle. Yani akademinin durumu genelin bir parçası... Meselâ ressam olmak isteyen birisi için, yaptığı işin resim sanatının neresinde olduğunu bilmesi önemli bence. Bu değerlendirmenin okulda yapılması lâzım. Okulda böyle bir ortam yoksa okuldan bir şey beklememek lazım... Aslında en iyisi okuldan bir şey beklememek. Olabildiğince birşeyler almak, daha doğrusu "ne alabilirsem kârdır" demek gerekiyor.

G.S.: Bir de mekân olarak yararı var okulun...

S.Altan: Evet. Belki bir de diploma yararlı bir açıdan.

G.S.: Biraz da resimlerinizden söz etsek... Soyut çalışıyorsunuz. Resmi yapadan önce eskiz çiziyor musunuz?

S.Altan: Hayır, eskiz resmin doğallığını bozuyor. Resim çizdiğiniz anda oluşan bir şey. Önceden çalışırsanız öncekiyle sonunda ortaya çıkan birbirinden farklı şeyler oluyor. O nedenle benim için doğaçlama çok önemli, caz müziğinde olduğu gibi.

G.S.: Peki neden resim yapıyorsunuz?

S.Altan: Resim bir ifade aracı. Resim yaparak kendimi ifade ediyorum. Belli bir şeyi anlatmak için yola çıkmıyorum.

G.S.: Ressam olmak isteyen gençlere neler önereceksiniz?

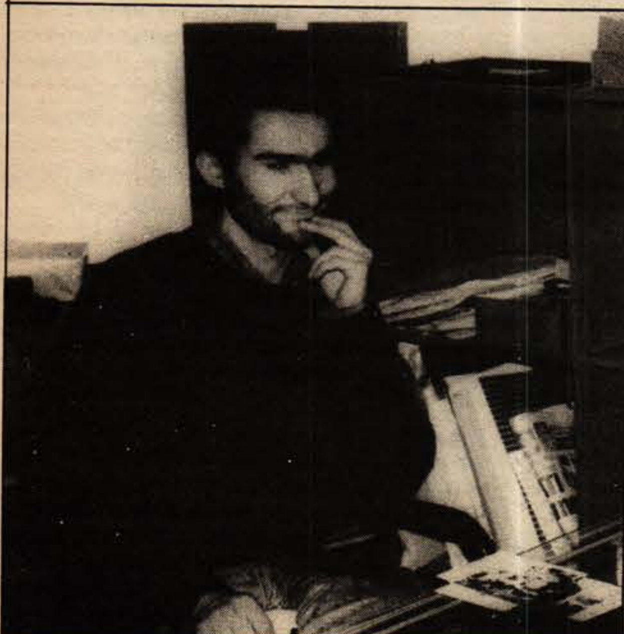
S.Altan: Hemen belirteyim benim kimseye öğüt verecek durumum yok. Aksine benim öğüt almaya ihtiyacım var. Ya da neye anlatmak istediğimi mi soruyorsan, onu ben de çok fazla bilmiyorum. Ama tabi yalnızca kendimi anlatmıyorum. Tüm insanlara yönelik birşeyler var resimlerimde. Ama akademiye yeni girenler için kimi önerilerim var. Koşullar ne kadar zor olursa olsun kendilerini yetiştirsinler. Bol okusunlar. İyi bir ressam olmak için kültür çok önemli.. Kendilerine karşı acımasız olsunlar. Özeleştiri vermeyi bilmek lâzım. Zamanı iyi değerlendirmek gerekiyor. Bir de ilişkiler çok önemli. Ressamlarla ilişkiler kursunlar. Reddedilmekten korkmasınlar. Hani deyim yerindeyse kapıdan kovsalar bacadan girmek lâzım. Ama hepsinden önemlisi istemek lâzım.

G.Salt: "Şimdi atölyelerde bir boşluk var, gelen öğrencinin düzeyi belli. Eğitim lise eğitimi gibi, ödev veriliyor..."

S.Altan: "Aslında en iyisi okuldan birşey beklememek! "Ne alabilirsem kârdır" demek en iyisi..."

G.Salt: "Resim bölümü öğrencileri sergileri bile gezmiyorlar, öğrenmeye çalışmıyorlar."

● İTÜ Vakfı'nın düzenlediği Türk Pop Müziği Konseri'nde başka dünyalara konuk olduk.

MFÖ için no problem

25 Şubat tarihinde İTÜ Maçka kampüsü bambaşka bir gün yaşıyordu. G Anfisinde ders yoktu o gün.

Fuat coşturuyor. Aaa!.. Bakın ne diyor; "Şimdi YÖK'ün kanunları bizde geçersiz." Orta sıralardan muzip bir öğrenci ritmik hareketlerle en önde oturan rektör'ü işaret ediyor. Fuat; "Buraya YÖK karışamaz. Parayı verdiniz, burada eğleneceksiniz. Hiç merak etmeyin siz dalganıza bakın."

Gençlik, güzellik ve hareket. Aşık olmamak elde mi ki? 700 kadar İTÜ öğrencisi Mazhar, Fuat ve Özkan'la bambaşka dünyalara konuk oluyorlar. Rektör bu eğlenceden sıkılmışa benziyor. Ortamın hareketliliği bir türlü sarmalayamadı rektör'ü.

"No... No problem."

Kültürsüzleşmeye Öğrencilerden Yanıt:

1. EDEBİYAT ŞENLİĞİ

Edebiyat eleştirmeni Doğan Hızlan; "Edebiyat bize bir yaşam biçimi verir. İnsanın ulusunu ve toplumunu anlamada edebiyatın önemli bir yeri vardır."

● 13-24 Şubat tarihleri arasında, Vezneciler Kuyucu Murat Paşa Medresesi'nde yapılan şenliğe katılım beklenenin üzerindeydi.

Kültür Servisi

İstanbul Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümü başkanlığında, Edebiyat Kulübü öğrencilerinin düzenledikleri 1. Edebiyat Şenliği 13-24 Şubat tarihleri arasında Kuyucu Murat Paşa Medresesi'nde gerçekleştirildi. Çok sayıda konuşmacının katıldığı şenliğe öğrencilerin gösterdikleri ilgi ve katılım beklenenin üstünde oldu.

Edebiyat Şenliği'nde konuşmacı olarak Emre KONGAR, Hilmi YAVUZ, Atilla ÖZKIRIMLI, Adalet AĞAOĞLU, Orhan PAMUK, Ali TAYGUN, Enis BATUR, Adnan ÖZER, Ahmet KABAKLI, Kazım YETİŞ, Doğan HIZLAN, Konur ERTOP gibi edebiyatımızın yetkin isimlerinin yanısıra Edebiyat Eğitimi üzerine yapılan panele de konuşmacı olarak İstanbul Üniversitesi öğrencilerinden Atılgan BAYAR katıldı. 10 gün süren paneller ilgi çekiciydi.

Emre KONGAR konuşmasında, Türkiye'de bir ulusal kültürün olmadığından söz ederken, yeni bir ulusal kültür yaratılmasının ancak okumanın ve yazmanın tehlikeli bir iş olmaktan çıkarılmasıyla mümkün olacağına vurgu yapıyordu.

A.ÖZKIRIMLI ise okuma-yazmadaki eksikliğin baskıcı ortamdan kaynaklandığı ve okulların gençleri temellendirmediği konusunun üzerinde duruyordu.

Edebiyatın çeşitli alanlarından konuşmacılar kendi uzmanlık alanlarıyla ilgili sorunları dile getirirken, kültür sorununun çok boyutlu ve derinlemesine incelenmesine de katkıda bulunuyorlardı.

A.AĞAOĞLU "Türk insanının bireyselleşememesi Türk romanındaki kahramanların da birey olamamalarını belirliyor" diyerek önce birey olmanın kişilik kazanmadaki önemini belirlemiş oluyordu.

A.TAYGUN'un Popüler Kültür üzerine yaptığı söyleşi ise çok canlı tartışmalara yol açıyordu.

Panelin renkli isimlerinden A.KABAKLI "Her yönetimin bir eğitim politikası vardır. İstemediğin adamın politikasını eğitim politikasına sokma, ama adamın adını yasaklayan bir eğitim politikası olmaz!" diyerek iktidarların eğitim politi kalarının yanlışlığını dile getirmek zorunda kalıyordu.

Panele katılanların ortak görüşleri, sistemin kültür politikasının yasakçı zihniyet olduğu ve özgür düşünce ortamının olmadığı yolundaydı.

TÜRKİYE'DE EDEBİYAT EĞİTİMİ konulu sempozyuma konuşmacı olarak katılan edebiyat eleştirmeni Doğan HIZLAN ise, konuşmasında, katılan öğrencilerin bilinçlerine olduğu kadar yüreklerine de hitap ediyordu. Şöyle diyordu HIZLAN: "Edebiyat eğitimi neyi karşılar? Eğitim, zihinlerde sevgiyi, kardeşliği, barışı ve çevreyi vermiyorsa sadece bir derstir. Edebiyat bize bir yaşam biçimini verir. İnsanın ulusunu ve toplumunu anlamada Edebiyatın önemli bir yeri vardır".

Doğru söze ne denir?.. Edebiyat Kulübü öğrencilerinin bu şenlikleri daha yaygın ve daha katılımlı yapmaları dileğiyle... diyoruz.

● İ.Ü. Güzel Sanatlar Bölümü başkanlığında Edebiyat Kulübü öğrencileri tarafından düzenlenen 1. Edebiyat Şenliği 13-24 Şubat tarihleri arasında Kuyucu Murat Paşa Medresesi'nde gerçekleştirildi. Çok sayıda konuşmacının katıldığı şenliğe öğrencilerin ilgisi ve katılımı beklenenin üstünde oldu.

ÖĞRENCİLER ŞENLİKTEN HOŞNUT

1. Edebiyat Şenliği'nin sona ermesinin ardından şenlik sırasında düzenlenen anketin de sonuçları açıklandı. Buna göre:

Şenliği izleyen öğrencilerin % 45'i programdaki konulara ilgi duyduğu için, % 25'i bu tür etkinlikleri sürekli izlediklerinden, % 16'sı ise konuyu veya konuşmacıyı merak ettikleri için şenliğe katılmışlar.

Öğrencilerin izledikleri etkinliklere ilişkin düşüncelerini almaya yönelik sorulara verilen yanıtlardan öğrencilerin % 62'sinin konu ve konuşmacıları beğendikleri, % 11'inin konu ve/veya konuşmacıyı beğenmedikleri, % 11'inin bilmediği yeni şeyler öğrendikleri anlaşılmış. Öğrencilerin % 5'i şenliği sıradan bulmuş, konuşmacının yeniden gelmesini isteyenlerin oranı ise % 24.

İzleyicilerin % 72'si şenlikten hoşnut, % 12'si duyuruları, % 5'i düzenlemeyi yetersiz bulmuş. İki haftalık sürenin yetersiz olduğunu düşünenlerin oranı ise % 10.

Şenliği izleyen öğrencilerin % 94'ünün kitap ve dergi okudukları, % 6'sının ise dergileri izledikleri anlaşılmış.

Öğrencilerin % 59'u şenliğin geleneksellesmesinin yanısıra bir de kitap sergisinin yer almasını, % 38'i geleneksellesmesinin yanısıra bir de şiir dinletisinin yer almasını istiyorlar.

Pınar Kür, Yaşar Kemal, Aziz Nesin, İsmet Özel ve Duygu Asena, öğrencilerin bu tür şenlik programlarında görmek istedikleri yazarların başında gelen isimler.

İzleyicilerin % 8.5'u 1966 doğumlulardan oluşuyor. Yaşı daha büyük olanların oranı % 25, daha küçük olanların ise % 65 olarak saptanmış.

ŞENLİĞİ GERÇEKLEŞTİRENLER YORUMUNU YAPTILAR.

Kültür Servisi

İRFAN ÇİFTÇİ: Üniversitelerin bilimsel kültürün solunduğu ortamlar sunabilmesi için ders veren kurumlar olmak yanında öğrencilerin kendi yaratıcılıklarını da buraya katması lâzım. **Verili olanı alan insan değil, konuların içeriğine nüfuz edebilecek uğraşılar, kişinin dünyasını genişletir.** Bunun için Kültür Kulüplerinin artırılması ve çalışma olanaklarının sağlanması gerekir. **Biz başlangıçtan beri Üniversitelileri, Edebiyatın boyutlarında panoramik bir takım yolculuklara davet ettik. Dumura uğramaya yüz tutan Edebiyat kavramına öğrenciler arasında dikkat çekmek ve bir Edebiyat imajını vermeye çalıştık.** Edebiyatın hep başkaca taraflardan bakılan bir vebalı alan değil; her yana bakılabilecek bir estetik zirve olduğunun anlaşılmasını istedik. **Üniversite içindeki soğuk duvarlar yerine insanların içini ferahlatan ve hepimize ait bir mekânın olması bizi sevindirmişti. Şenliğe hüzünle başlamıştık, onu yaşayarak bitirdik.**

İRFAN YILDIZ: İnsanlar bir gürültüde yüzmekteler... Bir boğuntu... Bireysel derinliğinde bir boşluk, bir inilti. Yükselen teknoloji, trafik karmaşası, reklamlar... vs. **Bir apartmanın gölgesinde çöp koklayarak nereye varacak insan? Bir hoş gölge nerede kalır? Robot bilgisayar ne kadar kurtarır insanı?** Sanayi toplumlarında psikolojik vak'aların sayısı hızla artmakta; dolayısıyla psikologların... Bir kapı, bir esinti aramakta insan. Edebiyat insana bir umuttur. Umutsuzlukta bir umut... Bir derinlik soluğu... Bir pencere... Kendi dehlizlerinde bir yolculuk... İnsan şatosunda hangi odaya koydu kendini? **Edebiyat, hayallerin ve hatıraların altını ve üstünü kazar... Ne çıkar? İnsanın bölünen ve bölünmeyen yürekleri... Böyle bir bağlamda, Edebiyat Kulübünün varlığı önemlidir.** Bu şenlik, bir tartışma, soru sorma, kurcalama olayıdır. Neye dikkat? Ulusal Kültüre, Ulusal Dile, Edebiyatın sorunlarına... **Bir anlamda "Nasıl Hayat Kurulur?"'a yanıt aramaktı Edebiyat Şenliği. Edebiyatın içine girebilmiş insanlar; yurdunu, insanın sıkıntılarını yüreğinde duyabilmiş olanlardır. Önce insan! ne olur, önce insan! Şenlik bunu mu dile getiriyordu yoksa.**

GAYE PEKYALÇIN: Yeterli duyuru olanaklarına sahip olmamamıza karşın 400 kişilik salonun yetersiz gelmesi, ne yazarı görmek, ne de sıradan bir meraktır. Sanıyorum bu insanlar Edebiyatla ilintisiz değildirler. Hele bir "Şenliğe" katılmalarının bir anlamı duyumsamalarına yol açtığını düşünüyorum. Sevimli bir çekingenlik... **Ama ciddi ilgileri barındırdığını yüzünden ışıtan, sorgulayan, çok da azınlık olmayan bir kesim var.**

AYLİN ÇİFTÇİ: Bu şenlikle ifade etmeye çalıştığımız, bir tür çağrıyı dile getiriyordu... Herkesin hayatındaki Edebiyatı fark ettirmek istemiştik...

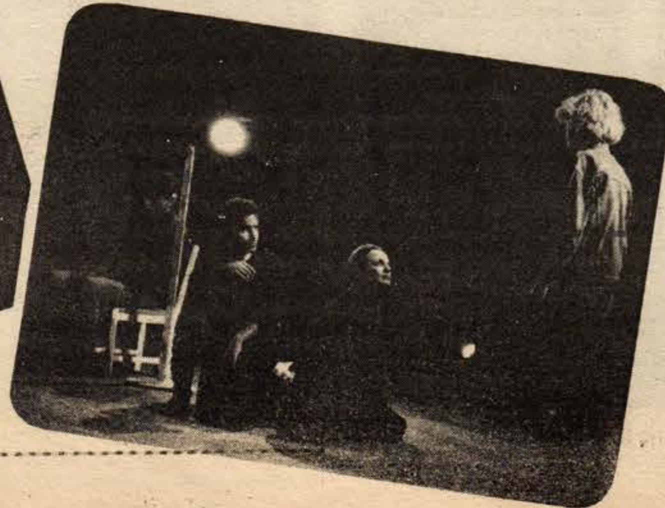
BEBEK UYKUSU

Kuşak çatışmasını konu alan bir oyun:

Kenan Işık'ın yazıp yönettiği "Bebek Uykusu", geleneklere bağlı yaşlılarla, toplumun kurallarını benimsemeyen, "herkesin kendi hayatını yaşadığını" düşünen gençler arasındaki ilişkiyi konu alıyor. Oyun ön planda "kuşak çatışmasını", geri planda ise insanların, yaşamlarına yön veren feodal değerlerin yokolmaya yüz tutması karşısında takındıkları tavrı anlatıyor.

Başrollerinde Turgut Savaş, Serpil Tamer, Sevtap Toktay, Kürşat Alnıaçık ve Payidan Tüfekçioğlu'nun yer aldığı oyunun ilginç yönlerinden biri de sahnede, bir sevişme sahnesinin perdeye yansıtılan görüntüler aracılığıyla canlandırılması.

Başlarken

ZÜHEYİR KİMYONOK

Bilimin tarihi, insanlık tarihi kadar eski. Ama doğrusu bilim, daha önceleri en parlak olduğu dönemlerde bile yüzyılımızda olduğu kadar önem kazanmamıştı. Günümüzde bilim, tarihte eşine rastlanmamış bir hızla gelişiyor. Bilimle, teknoloji arasındaki ilişki yepyeni boyutlar kazanıyor.

Peki bu başdöndürücü gelişme süreci gençliği nasıl etkiliyor? Bu durum en başta eğitimin önemini artırmıştır. Bilimin ve teknolojinin hızına yetişebilmek ve insanların yeni teknoloji ürünü karmaşık aletleri, makineleri kullanabilmesini sağlamak için, belki daha da önemlisi bu gelişmeyi frenlememek için eğitim büyük önem kazanıyor. Eğitimin öneminin artması ve niteliğinin gelişmesiyle eğitim sürecinde yer alan gençliğin de konumu değişmiştir.

İnsanlığın bilgi birikiminin bu boyutlara ulaşması uzmanlık dallarını artırmış, niteliğini yükseltmiş, farklı alanların birbirleriyle ilişkisini sıklaştırmıştır. Bilimin yeni bir genişlik ve bütünlük kazandığı bu koşullarda bilgi aktarım süreci de geleneksel tarzını aşmak zorunda kalmıştır. Çoğu kez anne-babasından daha çok ve daha yeni bilgilerle donanması gereken gençler için bilgi edinme süreci artık sadece aileye ya da öğretim kurumuna ait olmaktan çıkıp, bütün araçlarıyla topluma ait bir işlev olmuştur. Eskiden anne-baba ve diğer aile büyükleri "her şeyi" bilir ve çocuklara bunları öğretirdi. Oysa, çok yakın geçmişte, televizyonun evlerimize girdiği ilk günlerde, yaşlılar gençlere o insanların bu kutuya nasıl girdiğini sormuşlardı.

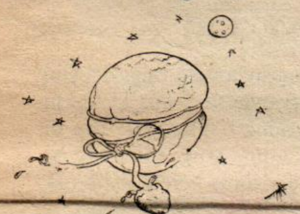
İşte biraz da bu nedenle gençlik için bilim ve teknik özel bir anlam taşıyor. Bugün uzmanlar dışında bilim ve tekniğe en yakın olan biz gençler için bugünden düşünce sürecine katılabilmenin özgür kişiliğimizi geliştirebilmenin bir aracıdır bilim.

Bundan sonra bu köşede bilimsel-teknik gelişmeleri elimizden geldiğince aktarmaya çalışıp, yarının dünyasının nasıl olabileceğini hayal edeceğiz. Bu dünya bizim dünyamız olacak. Dünyamızın bugününü ve yarınını tanımak için hep beraber kolları sıvayalım. Bu köşeyi birlikte hazırlayalım. Bize yalnızca merak ettiğiniz, kafanıza takılan soruları yazmayın; bilim ve teknoloji alanındaki bilgi ve düşüncelerinizi de paylaşmak istiyoruz. Sizden bu köşede yayınlanacak yazılar istiyoruz.

● Bunları Biliyor muydunuz?

★ Kuzey Kutubuna yakın tunduralarda 1 km²'deki böcek sayısının Kuzey Amerika'daki memeli sayısından fazla olduğunu;

★ Normal bir insanın kan damarlarının uzunluğunun 80.000 km. tuttuğunu;

★ İnsan gözünün 17.000 renk farkını ayırabildiğini;

★ Halen Dünya'da 1.5 milyon hayvan türü, 600.000 tür bitki bulunduğunu, fakat bunların gelmiş geçmiş tür toplamının yalnızca % 1'i olduğunu, kalanının bu süre içinde tükendiğini;

★ Güneş battığı zaman gördüğümüz şeyin gerçek yerinde olmadığını, ışığın atmosferde kırılması nedeniyle, Güneş'in batmasına rağmen hâlâ ufuktaymışçasına göründüğünü;

★ Çöl salyangozunun kabuğuna çekilerek bir defada 4 yıl süreyle uyuduğunu;

★ 1.5 gr.'dan az bir ağırlığa sahip olan mavi balina yumurtasının döllendikten iki yıl sonra 29 tonluk bir balinaya dönüştüğünü;

★ Pire'nin Dünya'da uzun atlama şampiyonu olduğunu; kendi boyunun 120 katı atladığını; insanın aynı şeyi yapabilmesi için bir futbol sahasının iki uzunluğu kadar atlaması gerektiğini;

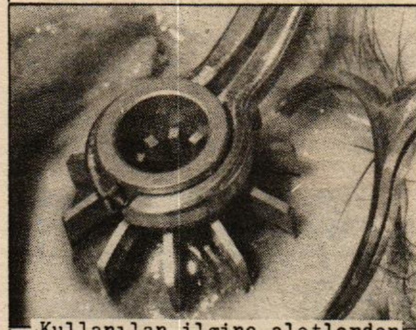

★ Resimdeki "BONSAİ"-nin 255 yaşında olduğunu ve sadece 20 cm. çapındaki bir saksıda yaşadığını;

MÜZİKSEVER TAVUKLAR

SSCB'de biyologlar önemli bir keşif yaptılar. Gürültünün tavuklar üzerindeki olumsuz etkisi müzik ile (evet, yanlış okumadınız, müzik ile) azaltılabilmektedir. Halen yapılmakta olan kümeslere daha modern olmaları için radyo ve teypler konacaktır. Muhtemelen horozlar tatlı aşk melodilerinden sonra dayanamayarak tavukların yanına gideceklerdir. Henüz çözümlenmemiş sorunlardan bir tanesi ise şudur. Acaba tavuklara yöresel müzik mi daha olumlu etki yapacaktır, yoksa uluslararası ünde parçalar mı? Acaba tavuklar Bethoven'in 5. senfonisinden, arabesk kadar hoşlanacaklar mıdır? Her neyse, bir kuşun beyni bile müziği değerlendirmektedir. Güzel olan da budur.

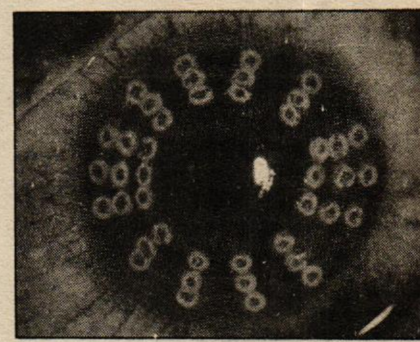
ARTIK GÖZLÜK KULLANMAYA PAYDOS

Kullanılan ilginç aletlerden birisi:"Analgesia."Alt kornea tabakalarına ısı veriyor.

Günümüzde göz ameliyatlarında dev ilerlemeler oluyor. Hem miyop hem de hipermetrop gibi göz rahatsızlıklarında mikrooperasyonlarla çözüm bulunabiliyor.

Kullanılan aletlerin hassaslığı ilgi çekici. Derin kornea tabakalarına inebilen modern "analgesia" adlı alet derinlik ve ısıyı kontrol ediyor. Bu arada saniyenin onda biri gibi bir sürede çevresindeki dokuya ısı yayıyor. Isı enerjisi altında kolajen molekülleri (kornea'yı meydana getiren proteinler) kıvrılıp, büzülüyor. Sonuçta korneanın yavaş yavaş büzülmesi ve merkezde konveks bir şekil alması, optik karakterinin değişerek, iyileşmesine neden oluyor.

Ameliyattan bir gün sonra.

Operasyon sonucu göze yapılan bandaj ise daha da ilgi çekici, kornea da damlacık şekiller oluşturuyor.

SSCB Bilimler Akademisi'nden Sviatoslav Fedorov kliniklerinde 2000'in üzerinde operasyon yapıldığını belirtiyor. Yedi yıllık çalışmaları sonucunda yeni metodlarının test devresini geçtiğini belirtiyor. Laser metodunu da denediklerini, her iki metodun da diğer 14 ülkede deneneceğini söylüyor. Amerikan firmalarıyla da lisans akışı konusunda görüşmelerin devam ettiğini de belirtiyor. Amaçlarının ise (-15, 15 diopter) arasında operasyon gerçekleştirebilmek olduğunu söylüyor.

Böylece 18 yaşın üstündeki her insanın göz bozukluğu giderilebilecek.

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2								■		
3					■					
4			■			■	■			
5								■	■	
6					■					
7		■		■	■					■
8										
9			■						■	
10										

SOLDAN SAĞA: 1- 1898'de Biga'da doğmuş, ünlü Sovyet rejisörü, sinema kuramcısı ve yazarı. "Şekil bakımından film" ve "içerik bakımından film" adlı kitaplarının yanısıra, Grev (1924), Potemkin Zırhlısı (1925), Eski ve Yeni (1929), Que Viva Mexico (1932), Korkunç İvan (1944-1946) adlı filmlerini sayabileceğimiz ve 1948'de yitirilen sinema dahisi. 2- Kurucuları arasında John Lennon'un da bulunduğu ünlü İngiliz rock topluluğu... Eouropyum'un simgesi. 3- Enflasyon... Eskiden büyük kişileri hoş sözlerle eğlendiren kişi. 4- Bir ek... Eski dilde su... baston. 5- Açınım. 6- Bir gaz türü... İşitim. 7- Bilgin. 8- Bir erkeğin iki kadınla ya da bir kadının iki erkekle yaşaması. 9- Nikelin simgesi... Fikir alış verişi. 10- "Bereketli Topraklar Üzerinde", "Devlet Kuşu", "Murtaza" ve "Yetmiş İkinci Koğuş" gibi eserlerini sayabileceğimiz Türk romancısı. YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1- Geçtiğimiz yaz ülkemizde sergisini izlediğimiz, Paris'te yaşayan ve Nazım Hikmet'e yakınlığı ile tanınan ve Nazım'ın dizelerine de konu olmuş ünlü Türk ressamı. 2- Biricik... Pasak. 3- Firdevsi'nin ünlü Seyahatname'sindeki Rüstem'in babası... Korku. 4- Seyrek dokunmuş bir çeşit delikli kumaş... İspanya'da Bask bölgesinin bağımsızlığı için savaşan örgüt. 5- Hollanda'nın trafik simgesi... Bir renk... Mutlu. 6- Neşeli... Başkasının sırtından geçinen. 7- Türk Standartları Enstitüsü... Nitelik. 8- Bir ek... Ölçü birimi. 9- Keder... İşareti. 10- Aitlik bildirir rekam... Bir toprak türü.

DUYURU

"1. SÖZ HAKKI Mektupla Satranç Turnuvası" düzenlenecektir. Katılmak isteyenlerin gazetemize yazılı olarak başvurmaları gerekmektedir. Dereceye giren arkadaşlarımıza gazetemizce çeşitli ödüller verilecektir. Şimdiden ilgilerinize teşekkür ederiz.

Uzunların kısası mı, kısaların uzunu mu?

200 er her birinde 20 kişi olan 10 sıra halinde dizilsin. Şimdi her sıranın en uzun boylu erini seçelim. Ve bu uzun 10 er arasından da en kısa olanını seçelim. Bu kişiye "uzunların kısası" diyelim. Erler eski yerlerine dönsünler. Bu kez her kolun en kısa boylu olanlarını seçelim. Bunların arasından da en uzununu belirleyelim. Bu kişiye de "kısaların uzunu" diyelim. Hangisi daha uzundur? "Uzunların kısası" mı yoksa "kısaların uzunu" mu?

Yanıt: Eğer "kısaların uzunu" ile "uzunların kısası" aynı sırada iseler "uzunların kısası", "kısaların uzunundan" daha uzundur. Çünkü "uzunların kısası" tanım gereği o sıranın en uzunudur. Eğer "kısaların uzunu" ile "uzunların kısası" aynı kolda iseler, gene "uzunların kısası", "kısaların uzunun"-dan daha uzundur. Çünkü tanım gereği "kısaların uzunu" o kolun en kısa kişisidir. Şimdi "kısaların uzunu" ile "uzunların kısası" aynı sırada ve aynı kolda bulunmasın, "uzunların kısası" ile aynı sırada ve "kısaların uzunu" ile aynı kolda olan er'e M diyelim. M "kısaların uzunundan" uzun "uzunların kısasından" kısadır. Bu durumda yine "uzunların kısası", "kısaların uzunundan" uzundur.

Kantinden...Anfiden...

ESİNTİLER

sözhakkı

GENÇLİK GAZETESİ

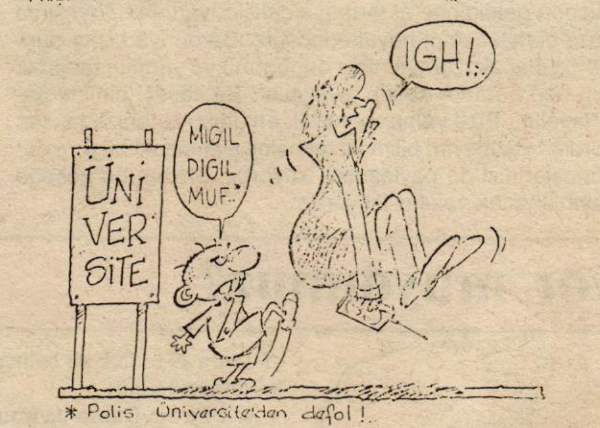
Bakan'ın **Sağ Ayağı.** Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı Hasan Celal Güzel'in aylardır gazetelerde yayınlanan, "Öğrencilerin depolitize olmalarına karşıyım", "Cici çocuklar istemiyoruz." vb. sözlerini okuyup da, "Ne iştir abi yaa?" diyenlere bir yanıtımız var. Aşağıdaki fotoğraf Bakan'ı herkesi şaşırtan açıklamalarından birini yaparken gösteriyor. Sağ ayağına dikkat!

SOBA BORUSU GİBİ SORULAR!

Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi öğretim üyelerinden Prof.Dr. Yüksel İnan (Aynı zamanda Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı) 19.1.1989 Perşembe günü Devletler Umumi Hukuku dersi finalinden çıktıktan sonra öğrencilerle şöyle bir sohbet yaptı. "Çocuklar, Final'de kolay sorularla karşılaştınız. Umarım hepiniz vermişsinizdir. Eğer vermediyseniz bütünleme sınavında "soba borusu" gibi sorularla karşılaşacaksınız".

Jopping, İstanbul'da üniversite öğrencileri tarafından, yine öğrencilere yönelik olarak çıkarılan bir yayın. İlk sayısı geçenlerde yayınlandı, ikincisi çıkacak mı belli değil.

Yalnızca dört sayfa olarak ve elle hazırlanan derginin kapağında "Meçhul Üniversite" anıtının karikatürü ve Yıldız Üniversitesi'nde gelişen olayların ardından Yetkililer'in yaptığı açıklamalar yer alıyor. İkinci sayfa ise geçenlerde dağıtıldığı rivayet olunan "Üniversite Ödülleri"ne ayrılmış. Üçüncü sayfada, "Bunlar ne yaman çelişkilerdir?" başlığını taşıyan 'başyazı', arka sayfada ise karikatürler yer alıyor.

LAF OLSUN

Analarla babaların gençlere verdikleri öğütlerin amacı, genç olmayı önlemek içindir.

CROİSSET

MODA KÖŞESİ

Ayda elli bin liralık kredilerle ancak bu kadar

BU NE HIZ ABİ

Sosyal etkinliklerinin bol olmasıyla ünlü Boğaziçi Üniversitesi'nde kulüp çalışmaları öyle ilerlemiş ki, etkinlikler bir yıl öncesinden programa bağlanıyor. İşte bir örnek: B.Ü.Dağcılık Kulübü kantine astığı duyuruda öğrencileri, 1990 yılı Şubat ayı içerisinde gerçekleştirecekleri "Orta Toroslar Kaldı Kuzey Buzulu ilk kış çıkışı"na katılmaya çağırıyor.

İÇKİ ÖLDÜRÜR, KUMAR SÜRÜNDÜRÜR, SPOR GÜLDÜRÜR.

ATATÜRK

Diyarbakır Kapalı Spor Salonu'ndan - Atatürk söylemediyse sen uydur! Maksat işin görülsün.

ÜNİVERSİSTAN

ERKİN ERGİN

Ben Şimdi Neyapiym?

Sayın İçişleri Bakanım açıklamanızda polis Üniversiteye giremez diyorsunuz. Ama sayın Emniyet amirim gireceksin diyor. Ben şimdi ne yapiym, lütfen bir çözüm önerin. Ekip otosuyla, üniversite kapısında sıkıştım kaldım.

Polis Memuru Cavit

SHP İstanbul Belediye Başkan adayı Prof.Dr. Nurettin Sözen'in önerisiyle; sağ kolunuzu öne baş seviyesine doğru uzatıp, kolunuzu vücudunuzla sağdan 45 derece, aşağıdan yukarıya 120 derece kaldırıp sağ elinizi yumruk yapıp baş parmağınızı dik olarak yukarı kaldırdınız mı çareyi buluyorsunuz. Nurettin Bey çareyi böyle bulmuş ve bu hareketin tarihçesini, niçin kullandığını, nerede ve ne zaman geçerli olduğunu bir bildiriyle halka duyurup "Çarevar"-ın ne işe yaradığını açıklamış.

"Çarevar ne işe yarar?
1. Talan'ı 26 Mart'ta yok eder.
2. Pahalılığa çare bulu
3. Sağlığa kavuşturur.
4. Ulaşımı kolaylaştırır.
5. Eğitimi geliştirir."

İşareti çaktınız; pahalılığa çare bulunmadı mı, Talan 26 Mart'ta yok olmadı mı, Sağlığınıza kavuşamadınız mı, ulaşım kolaylaşmadı mı, eğitim gelişmedi mi?

O zaman Ahmet Altan'ın aklına gelen "Çareyok" işaretini kullanın.

"Çareyok" nasıl mı yapılır?

İşte şöyle:

"Sağ el bilekten tutulur..."

ADINI SİZ KOYUN

NALAN YIRTMAÇ

Arkadaşımız Nalan, çizdiği bantın adını SÖZHAKKI okuyucularının bulmasını öneriyor. İlgilenen arkadaşlar isim önerilerini gazetemize iletebilirler.